

Misli Thoughts

SEPTEMBER - OKTOBER 2017
STEVILKA - NUMBER 5
LETO - YEAR 66

<http://www.glasslovenije.com.au>
PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

HVALNICA STVARSTVA ALI SONČNA PESEM

sveti Frančišek Asiški

Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov
Tebi, najvišjemu, edinemu pristoji
in nihče ni vreden tebe imenovati.

Hvaljen, moj Gospod, z vsemi tvojimi stvarmi
posebno s soncem, velikim bratom
ki razsvetljuje dneve in naš.
Lepo je in v velikem sijaju žari.
Tebe, Najvišji, odseva.

Hvaljen, moj Gospod,
v sestri luni in zvezdah;
ustvaril si jih na nebu jasne, dragocene in lepe.

Hvaljen, moj Gospod, v bratu vetru in zraku,
v oblačnem in jasnem, sploh vsakem vremenu,
s katerim ohranjaš svoje stvari.

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri vodi
mnogo koristi ponižna, dobra in čista.

Hvaljen, moj Gospod, v našem bratu ognju,
v katerem nam noč razsvetljuješ;
lep je in vesel in krepak in močan.

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri zemlji,
ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji
in prinaša različno sadje in pisane rože z zelenjem.

Hvaljen, moj Gospod, v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje njim, ki umrjejo v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo v tvoji najsvetejši volji,
zakaj druga smrt jim ne bo mogla storiti žalega.

Hvalite in povečujte mojega Gospoda
in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti.

(Prevod: Vital Vodušek)

Marija – naša Kraljica in naša Pomočnica

Sredi avgusta obhajamo največji Marijin praznik, Marijino vnebovzetje – veliki šmaren. Toda tudi v septembru in oktobru imamo kar nekaj lepih Marijinih praznikov: 8. septembra je mali šmaren – Rojstvo Device Marije; 12. septembra je Ime Marijino; 15. septembra Žalostna Mati Božja; 7. oktobra pa je Rožnovenska Mati Božja. Po tem prazniku je ves mesec oktober mesec rožnega venca. K tej molitvi smo vedno znova vabljeni. Ta preprosta molitev je postala duhovna hrana mnogim ljudem, preprostim in izobraženim. Nastala je nekako pred približno sedemsto leti.

Praznik Rožnovenske Matere Božje obhajamo v spomin na zmago nad Turki pri Lepantu 7. oktobra 1571. Takrat je papež Pij V. prosil krščanske vladarje, da združijo svoje pomorske sile, vse verne ljudi pa je prosil, naj z molitvijo rožnega venca kličejo pomoč Matere Božje. Turško ladjevje je bilo povsem uničeno; zmago pa je papež pripisal Marijinemu varstvu, zato je naslednje leto določil, naj se v spomin na ta dogodek 7. oktobra obhaja praznik ‚Marije Zmagovalke‘. Njegov naslednik Gregor XIII. je spominski dan preimenoval v ‚praznik naše ljube Gospe rožnega venca‘, papež Klemen XII. pa je praznik raztegnil na vso Cerkev.

Močna spodbuda za gorečo molitev rožnega venca so bila Marijina prikazovanja v Lurdu leta 1858 in zlasti v Fatimi pred sto leti – leta 1917. Bernardki v Lurdu se je nebeška Gospa prikazovala z rožnim vencem v roki in Bernardka ga je molila vedno, ne le takrat, ko je šla k votlini. Trem fatimskim pastirčkom se je Marija prvič prikazala 13. maja 1917 opoldne, ko so bili po tamkajšnji navadi sredi molitve rožnega venca. Naročila jim je, naj vztrajno in pobožno molijo rožni venec za mir na svetu. Ko se jim je 13. oktobra 1917 prikazala zadnjič, se jim je predstavila kot ‚Kraljica rožnega venca‘. Pri tretjem prikazanju jim je narekovala molitev, ki jo navadno ponavljamo pred vsako desetko rožnega venca: »O Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas peklenškega ognja in privedi v nebesa vse duše, posebno še tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja.«

Papež, sedaj sveti Janez Pavel II., je 16. oktobra 2002, ob vstopu v 25. leto svoje papeške službe, napovedal ‚leto rožnega venca‘ – od oktobra 2002 do oktobra 2003. Ob začetku leta rožnega venca je tudi napisal apostolsko pismo Rožni venec Device Marije. V tem pismu je papež v molitev rožnega venca uvedel pet novih skrivnosti – skrivnosti svetlobe, ob katerih premišljujemo o Jezusovem javnem delovanju: 1. Ki je bil krščen v reki Jordan; 2. Ki je v Kani Galilejski naredil prvi čudež; 3. Ki je oznanjal Božje kraljestvo; 4. Ki je na gori razodel svoje veličastvo; 5. Ki je postavil sveto evharistijo.

Še misli dveh svetniških papežev: Sveti Janez XXIII – Dobri: »Petnajst rožnovenskih skrivnosti je petnajst oken, skozi katera gledam v Božji luči vse, kar se dogaja na svetu.«

Sveti Janez Pavel II. – Veliki: »Krščansko ljudstvo se z rožnim vencem podaja v Marijino šolo, da bi se dalo uvesti v premišljevanje lepote Kristusovega obličja in v izkustvu globine njegove ljubezni.«

Naša prelepa, skoraj ponarodela pesem *KRALJICA VENCA ROŽNEGA*, vabi:

Naj celi svet ji hvalo da. Je človek star že ali mlad, naj rožni venec moli rad.

Molitev lepa za vsak dan le moli rad jo, o kristjan!

Priložnosti dovolj imaš, da z njo Mariji hvalo daš.

Ko zapustijo te moči in ko ti odreko oči,

svet' rožni venec še lahko boš molil vdano in lepo.

Če rožni venec boš molil rad, dobil boš milost vsakikrat;

Marija te ljubila bo, sprosil sveto ti nebo.

In kaj je lepše, kot srečno z milostjo romati po stezah tega sveta in potem srečno prispeti do nebeškega neba! Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi, Devica Marija! Bog živi!

pater Ciril

POSEBEN DAN HVALEŽNOSTI

Zahvalno nedeljo obhajamo vsako leto na nedeljo po prazniku vseh svetih. Letos bo to 5. novembra.

Praznik zahvale so poznala že starodavna ljudstva, ki so v znamenje zahvale in prošnje za blagoslov darovala ječmenove snope, poljedelska ljudstva pa so darovala enoletno jagnje. Z nastopom judovstva oziroma z izhodom judovskega ljudstva iz egiptovske sužnosti je zahvala dobila bogoslužni in odrešenjski pomen. Judje se tega dogodka spominjajo ob šotorskem prazniku (prim. 5 Mz 16,13–15 in 4 Mz 29,35–39).

Praznik zahvale je dan hvaležnosti in zahvaljevanja, vendar ne le za letino in pridelke, ki jih je dala narava, ampak tudi za druge darove, npr. za spoznanje, svobodo, dobroto, dom, čas, vero. Zahvala zajema vse naše življenje – vse, kar smo in kar imamo. Cerkev z opozarjanjem na pomen zahvale in hvaležnosti Bogu, stvarstvu in ljudem prebuja in krepi osnovno razsežnost medsebojnih odnosov in jim daje novo kakovost. Najvišja oblika zahvale za kristjane je daritev svete maše, kjer se Bogu Očetu zahvaljujemo za vse, kar nam je podarjeno. Maša je prošnja in zahvala ob enem, zato je praznovanje zahvalne nedelje povezano z bogoslužnim obredom.

Pri mašah na zahvalno nedeljo se bodo verniki, duhovniki in škofje s hvaležno držo zahvalili drug drugemu in Bogu za vse prejeto v minulem letu. Zahvala bližnjemu pomeni utrjevanje dobrih vezi in graditev občestva. Hvaležnost Bogu spominja na Darovalca dobrega.

Zapeli bomo zahvalno pesem *Tebe, Boga, hvalimo - Hvala ve;nemu Bogu* - in z njo izrekli najprej zahvalo Najvišjemu za vse, kar smo in kar imamo, predvsem za vse dobre ljudi, ki dajejo prijetnost in prijaznost našemu vsakdanu. Naj bo ta dan še posebej tudi priložnost, ko se zavemo, da moramo biti hvaležni drug drugemu. Bog lonaj, ker smo prijatelji! je pozdrav nekdanjega dovškega in triglavskega župnika g. Franceta Urbanije. Ta pozdrav lahko postane tudi naš pozdrav! In lahko dodamo še Bog živi!

Naši sveti angeli varuhi

godujejo 2. oktobra

Nekoč so bili angeli navzoči povsod: v vsakem poglavju teologije, v molitvah, v umetnosti, v pridigah, na ustih otrok kot na ustih umirajočih. Že nekaj desetletij pa smo doživljali vse mogoče poskuse, da bi jih spravili v kraj iz naših knjig in iz naših glav. Danes pa opažamo nasproten pojav: domotožje po angelih. Toda ti 'novi angeli' imajo malo skupnega s tistimi, ki jih Sveto pismo in nauk Cerkve opisujeta kot Božje odposlance v službi ljudi, da bi jih vodili na poti odrešenja. Medtem, ko so pravi angeli, angeli Dobrega in nas spodbujajo h globokemu srečanju z Bogom in k spremembi življenja v smislu evangelija, so ti "novi angeli" angeli blaginje, usmerjeni zgolj na podeljevanje neposrednih in zemeljskih, fizičnih in psihičnih dobrin (glej New Age), ki, če ne drugega, namignejo na prave številke za zadetek na loteriji.

»Obstoj angelov,« piše sveti Janez Pavel II., »so že v Kristusovem času znikali saduceji. Zanikajo ga tudi materialisti in racionalisti vseh časov. Ampak, če bi se hoteli znebiti angelov, bi morali na novo globoko predelati samo Sveto pismo in z njim vso zgodovino odrešenja. O tem vprašanju je soglasna vsa tradicija.« Neprestana nevarnost je v metodi nekaterih razlagalcev, ki jo imenujejo „demitizacija“, po katerih angeli izgube svojo resnično istovetnost in se preoblikujejo v preprosto barvito izražanje skrbi Boga za ljudi. Toda cerkveno učiteljstvo je proti taki razlagi.

Zanikati obstoj angelov bi med drugim vključevalo zanikati tudi obstoj zlih duhov, to pa pomeni nerazumevanje dramatičnosti borbe med dobrim in zlom, ki je značilna za zgodovino sveta in našo osebno zgodovino. Posledica je nerazumevanje kozmične razsežnosti odrešenja, ki jo je izpolnil Kristus.

V krščanskem videnju teologije angeli niso v središču odrešenja, ampak so postavljeni kot del pogovora o človeku in o Jezusu, so pa resničnost, brez katere postane vernikovo videnje človekovega življenja in Jezusove

istovetnosti nepopolno. To je vprašanje rasti v veri. Jean Guittton pravi: »Je Jean Guittton kot otrok veroval v angele? Ne! Ampak po tolikih letih razmišljanja zdaj, ko grem proti koncu svojega življenja, verujem v njihov obstoj!«

Vera

Cerkev je obstoj angelov izpovedovala skozi vso zgodovino od prvih krščanskih časov preko dobe cerkvenih očetov, srednjega veka in modernega časa, vse do naših dni. Koncil v Niceji leta 325 in prvi v Konstantinoplu leta 381, sta razglasila splošno vero v edinega Boga »Stvarnika vseh vidnih in nevidnih stvari,« kjer "nevidne stvari" pomenijo predvsem angele. Ta izrek se je razširjen povrnil na IV. Lateranskem koncilu leta 1215.

Leta 1442 je bula (slovesno pismo, *op. ur.*) koncila v Firenzah ponovila nauk Niceje in I. Konstantinopla, medtem ko je I. Vatikanski koncil leta 1870 ponovil IV. Lateranskega. Zadnji je II. Vatikanski koncil zatrdil, da ljudje pravilno častijo angele (Dogm. konst. O Cerkvi, 50), ki bodo prišli s Kristusom v končni slavi, in ki so v nebeški slavi podložni Materi Božji. Ko vstopimo v okolje vere, zagotovilo resnice ni več jasnost, naj bo ta neposredna, dostopna čutom ali razumu, pač pa avtoriteta. Avtoriteta, na kateri temelji vera, je trojna: Sveto pismo, tradicija in učiteljstvo Cerkve. Nebesa so predmet vere in predmet vere so vsi, ki tam prebivajo: razen Boga tudi angeli in svetniki. Vera nam daje, da čutimo navzočnost nebeških prebivalcev. To ni oddaljena, ampak bližnja navzočnost. Katekizem katoliške Cerkve v paragrafu o angelih izjavlja: »Obstoj duhovnih, netelesnih bitij, ki jih Sveto pismo navadno imenuje angeli, je verska resnica. Pričevanje Svetega pisma je tako jasno kakor enodušnost izročila« (328).

Sveto pismo

Iz Svetega pisma se kristjan nauči prave pobožnosti do angelov. Ob branju Svetega pisma se zdi, kakor da slišimo "šum angelov" vsakokrat, ko obrnemo stran. Prav malo je starozaveznih in novozaveznih knjig, ki

ne omenjajo angelov kot častilcev Boga in posrednikov med nebese in človeštvom. Dejstvo je, da Sveto pismo natančno uči glede angelov; tega nihče ne more zanikati. Treba pa se je dokopati do spoznanja, kakšen je pomen svetopisemskih trditev: ali je te angele treba razumeti kot preproste simbole, metafore, podobe dobrega, ki je navzoče in deluje v svetu, ali pa kot osebne resničnosti, ločene od človeka in višje od njega, vmešane v zgodovino. Učiteljstvo katoliške Cerkve, bogoslužje, izkušnje svetnikov in velik del teologov ločijo med bistvenimi elementi in zgolj okrasnimi podatki, so pa trdno prepričani o osebni resničnosti angelov. Kristus je središče angelskega sveta, pravi Katekizem katoliške Cerkve. Angeli so pa njegovi:

»Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim ... (Mt 25,31). Njegovi so, ker so bili ustvarjeni po njem in zanj (Kol 1,16); njegovi so, ker jih je naredil za oznanjevalce svojega odešenjskega načrta: »Mar niso vsi ti le duhovi, ki opravljajo službo in so poslani, da strežejo zaradi tistih, ki bodo dediči odrešenja?« (Heb 1,14). Od stvarjenja skozi vso zgodovino odrešenja oznanjajo odrešenje in sodelujejo pri uresničenju Božjega odrešilnega načrta: zapro zemeljski raj (1 Mz 3,24), varujejo Lota (1 Mz 19), rešijo Hagaro in njenega otroka (1 Mz 21,19), zadržijo roko Abrahamu (1 Mz 22,11), sporočajo Postavo (Apd 7,53), vodijo Božje ljudstvo (2 Mz 23,20-23), naznanjajo rojstva (Sod 13) in poklice (Sod 6,11-24; Iz 6,6), podpirajo preroke (1 Kr 19,5), da navedemo samo nekaj zgledov. Končno angel Gabriel naznani rojstvo Jezusovega predhodnika in Jezusa samega (Lk 11,26). Od učlovečenja do vnebohoda je življenje učlovečene Besede obdano s češčenjem in službo angelov. Ko Bog »vpelje prvorojenca v svet, spet pravi: Pred njim naj se priklonijo vsi Božji angeli« (Heb 1,6). Njihova hvalnica ob Jezusovem rojstvu ni nehala odmevati v veri Cerkve:

»Slava Bogu na višavah ...« (Lk 2,3,19). Angeli varujejo Jeusovo otroštvo (Mt 1,20; 2,13,19), strežejo Jezusu v puščavi (Mr 1,12; Mt 4,11), ga krepčajo v smrtnem boju (Lk 22,43), ko bi ga lahko rešili iz rok sovražnikov (Mt 26,52), kot so nekoč rešili Izraela (2 Mkb 10,29-30; 11,8). Angeli tudi oznanjajo veselo oznanilo

Kristusovega učlovečenja (Lk 2,8-14) in vstajenja (Mr 16,5-7). Ob Kristusovem povratku, ki ga naznanjajo (Apd 1,10-11), bodo tam v službi njegove sodbe (Mt 13,41; 24,31). Kot Kristusovi sodelavci pri odrešenju človeštva angeli zvesto in velikodušno služijo tudi Cerkvi, Kristusovi nevesti. Apostolska dela niso samo evangelij (oznanilo) Svetega Duha, ampak tudi angelov. Ob apostolih igrajo važno vlogo: varujejo jih pred sovražniki, osvobajajo iz ječ ali grozečih nevarnosti, jim pomagajo pri širjenju evangelija. Hipolit Rimski primerja Cerkev ladji in piše: »Tudi Cerkev ima na levem in desnem boku svoje izvidnike, to je angele pomočnike. Njihovo vodstvo in zaščita nista nikoli prenehala.« Angeli se z veseljem in dejavno udeležujejo življenja Cerkve, posebno kadar opravlja bogoslužje.

Vloga

Angeli so neizrekljivo lepi, kar izhaja iz njihove bližine Bogu, viru vse lepote. »Poveljučana telesa,« razlaga sveta Terezija Avilska, »se blestijo v takšni slavi in tako vzvišeni lepoti, da pogled nanje vznemiri razum.« Tudi sveta Brigita je imela podobno izkušnjo: »Tvoje telo ne bi bilo sposobno prenesti pogleda na duhovno lepoto angelov in bi se razbilo kot umazana posoda zaradi dušnega veselja ob tem pogledu.« Angeli nas spominjajo, da ni vse, kar je, le na tem svetu. Kot že ime pove, je angel oznanjevalec stvari iz onega sveta, priča nevidnega, klic k največji skrivnosti našega srca, znamenje, da smo obdani in obenem neskončno preseženi z Božjo navzočnostjo. Angela je treba odkriti kot navzočnost in prerokbo nečesa presežnega, česar se človek udeležuje po svoji duhovnosti in je kakor domotožje po Božjem kraljestvu. Angel je vzgojitelj vsakega človeka. Angeli so popolnoma nesebične osebnosti, popolnoma posvečene ljubezni do Boga in do bližnjega. Vedno iščejo način, kako bi nam dali delež neskončne ljubezni in sreče, ki ju sami uživajo. Sveti Janez od Križa je zapisal: »S svojimi najglobljimi navdihnjenji angeli dajejo duši najvišje spoznanje o Bogu, vžgejo v njej goreč plamen ljubezni in jo puščajo vso ranjeno od ljubezni.«

Varuhi

Katekizem katoliške Cerkve v odstavku 336 pove, da človekovo življenje od otroštva do smrti spremlja varstvo angelov in njihova priprošnja. »Vsak vernik ima ob sebi angela kot zaščitnika in pastirja, da ga vodi v življenju« (sveti Bazilij iz Cezareje). Že tridentinski koncil je zapisal: »Kot starši, ki morajo na težko in nevarno potovanje in zaupajo svoje otroke ljudem, na katere se zanesejo, tako je na potovanju nas vseh proti nebeški domovini Bog, naš Oče, zaupal vsakega od nas varstvu angela.« Nauk o angelu varuhu je dragocen, saj nam razodeva tolažilno resnico. Pravi nam, da nismo nikdar čisto sami, da smo obkroženi s tolikimi duhovnimi prijatelji; da mnogi angeli skrbijo za nas, eden od njih pa še na poseben način. Neprestano bdi nad nami, gre pred nami, spodbuja naše misli, podpira naše dobre sklepe, veseli se naših zmag. V angelu varuhu je vidna velika skrb Boga za naše zveličanje, skrb, ki jo z njim delijo vsi nebeški prebivalci. Angel, ki spremlja krščansko življenje, nima samo naloge ohranjati ga in varovati, ampak sodeluje pri vodstvu v skladu z lučjo, v kateri gleda Očeta in vidi Božje načrte v vsaki usodi. Kristjan je povabljen, naj prepozna navzočnost angela, ki ga na skrivnosten način spremlja in mu daje deležnost pri luči, ki prihaja od Očeta, ki ga gleda iz obličja v obličje« (Jean Galot). Duhovni dotik angela varuha je tako miren in obziren, da je običajno njegova navzočnost nezaznavna. Angel varuh govori molče. »Kadar se prepustimo vplivu tega nežnega in dragega bitja, nas on nikoli ne uči kake stvari naravnost, toda po svojem lastnem obstoju zbuja, da tako rečemo, naše najboljše moči, ki se jih sicer ne bi niti zavedali« (S. Bulgakov). Kadar naš angel skrbi za nas, posveti vso svojo razumnost in znanje, vso svojo moč in čuječnost, da bi nas "razsvetlil, varoval, spodbujal in vodil", kakor pravi ena od najlepših molitev naše vere. Angel najprej uboga obveznost, ki mu jo je Gospod naložil, pa tudi on sam goji močno ljubezen do nas. Zgodba nadangela Rafaela v Tobitovi knjigi nam daje idejo o dobroti in ljubeznivosti našega angela varuha. Sveti Hieronim kliče: »Kako je torej veliko dostojanstvo naše duše, če

nam je od rojstva dalje dal angela poverjenika svoje zaščite.« Sveti Bernard ima zelo lepe besede o angelu varuhu. Ko govori o 11. vrstici 91. psalma: »Zakaj svojim angelom bo zate zapovedal, naj te varujejo na vseh tvojih potih,« pravi takole: »Kakšno spoštovanje, ljubezen in zaupanje ti mora navdihniti ta beseda!

Spoštovanje za navzočnost tvojega angela, ljubezen za njegovo dobroto, zaupanje za njegovo varstvo ... povsod, kjer bivaš, v kateri koli kraj greš, zelo spoštuj svojega angela.« Ko sveti Tomaž govori o življenju človeka kot o hoji proti domovini, pravi: »Kakor se daje straža za varstvo ljudem, ki hodijo po ne kaj varni poti, tako vsak človek kot popotnik prejme zaščito angela.« Tudi nekateri novejši papeži lepo pričujejo o tem. Pij XI. piše: »Vedno smo čutili čudovito pomoč našega angela varuha. Pogosto čutimo, da je ob nas, pripravljen pomagati... Angel varuh ni samo navzoč, ampak je njegova družba polna obzirnosti in ljubezni. Tudi mi mu moramo vračati ljubezen in obzirnost, to je pobožnost.« Papež sveti Janez XXIII. se veseli ob misli na svojega angela: »Prelepa misel. Nič manj kot angel iz raja mi stoji vedno ob strani in je stalno zamaknjen v svojega Boga. Kakšno veselje samo misliti na to. Kjer koli sem, sem vedno pred očmi angela, ki me gleda, moli zame, bdi ob moji postelji, ko spim.«

Janez Pavel I. se pritožuje nad dejstvom, da »so angeli veliki neznanci v tem času načrtnega češčenja sveta« in vabi »živeti, kakor so to počeli svetniki, od svetega Avguština do Newmana, v domačnosti z njimi.« In sveti Janez Pavel II.: »Gojim posebno pobožnost do angela varuha. Moj angel varuh ve, kaj delam. Moje zaupanje v njegovo varovalno navzočnost se v meni stalno pogloblja.« Pisatelj Peguy takole piše nekemu svojemu prijatelju: »Imam angela varuha, ki je nekaj neverjetnega. Dragi moj, ta je še bolj zvit kot jaz. Zares me varuje, njegovemu varstvu se ne morem izmuzniti. Zadnje čase sem trikrat čutil, kako me je imel v pesteh in me dobesedno odtrgal od dejanj, o katerih sem razmišljal, se pripravljaj nanja in jih hotel.« In pesnik Claudel: »Če je naše srce nečisto, ne nudimo angelu varuhu niti najmanjše opore.

Kako naj vpliva na suho vejo, na meso brez občutka? Toda kadar se med nami, romarji in tovariši s ceste, začne pogovor, kdo ga bo ustavil? ... Predrznost, s katero gremo naprej, je naša, ampak istočasno tudi našega angela varuha ... Moj angel varuh je tisti, ki mi daje videti vsako stvar z novega zornega kota.« Res je, da se angeli razodevajo, ampak samo tistim, ki jih ljubijo in se k njim zatekajo. Samo duše, ki se prepuste vodstvu svojih angelov, ki žive v domačnosti z njimi, jih ljubijo, časte in se z zaupanjem k njim zatekajo, lahko

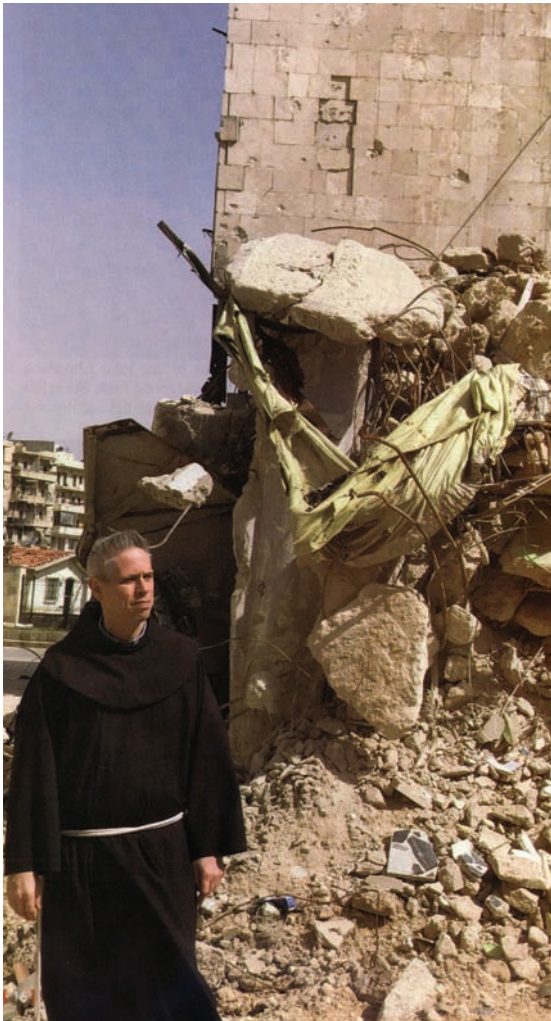
izpričajo moč, dobroto in velikodušno obzirnost teh božjih sejalcev popolnosti.

Razni svetniki nas vabijo k domačnosti z angeli varuhi: »Postani prijatelj angelov, nauči se jih vedno videti navzoče, čeprav nevidne, v svojem življenju« (sv. Frančišek Saleški). Sveti Bernard spodbuja: »Imejte angele za svoje bližnje prijatelje, začnite pobožen pogovor z njimi.« Marija, Kraljica angelov, ki si sprejela besede nadangela Gabriela, ki ti je oznanil učlovečenje Besede, tvojega sina Jezusa, pomagaj, da bomo tudi mi pozorni na navzočnost in glas našega angela in posnemali njega v dejavni ljubezni do Boga in bratov!

Egipt, Sirija in nova navzočnost v Sveti deželi

Pogovor z generalnim ministrom frančiškanov OFM.

Pogovarjal se je Giuseppe Caffulli OFM.

Frančiškan pater Michael A. Perry, generalni minister Reda manjših bratov (OFM), je bil aprila letos v Libanonu in v Siriji, kjer je obiskal sobrate frančiškane in tamkajšnje krščanske skupnosti. Po vrnitvi iz Sirije je patra Michaela sprejel papež Frančišek.

Papež Frančišek, ki je pred kratkim potoval v Egipt, je rekel, da je sedaj čas, da kristjani ostanemo združeni in pridemo skupaj. Opogumil je kristjane, naj upajo v možnost, da se najdejo nove poti, kako reči vojni in nasilju NE ter da se ponovno uveljavi dostojanstvo vsakega človeškega bitja.

V Damietti v Egiptu je bilo zgodovinsko srečanje med sv. Frančiškom in sultanom Malikom al-Kamilom. Letos zaznamujemo 800-letnico prisotnosti frančiškanov v Sveti deželi.

Da, leto 1217 zaznamuje začetek prisotnosti manjših bratov na Srednjem Vzhodu. Naša mednarodna komisija za dialog je šest mesecev pripravljala program. Želeli smo povezati celotno frančiškansko družino v skupen projekt. To ne sme biti pogled nazaj, ampak trenutek pomoči in pogleda naprej. Znova moramo pričeti pri nauku Damiette: naša poklicanost k dialogu.

Vsebina, ki je papežu Frančišku zelo pri srcu.

Papeža smo o obvestili o teh projektih in opozoril nas je na to našo posebno poklicanost. Ob dvojnem jubileju 1217 – 2019 bo morda želel kaj napisati in nameniti Kustodiji Svete dežele. Ko smo govorili o njegovem bližajočem se obisku Egipta, smo ga prosili, naj poudari pomen srečanja v luči Frančiškovega obiska pri sultanu v Egiptu.

Gotovo ste svetemu očetu obsežno pripovedovali o Siriji.

Drugače ne bi moglo biti. Sirijo sem obiskal skupaj s kustosom Svete dežele, patrom Francescom Pattonom in z ministrom regije Sv. Pavla, patrom Rachidom Mistrihom. Tja smo se odpravili iz Bejruta, kjer smo imeli priložnost srečati brate in videti, kaj vse naredijo za iraške in sirske begunce, ki jih je preko milijon. Pogovarjali smo se tudi z nuncijem v Libanonu, nadškofom Gabrielom Giordanom Caccia.

Iz Bejruta smo odšli v Damask, kjer smo srečali brate dveh naših skupnosti in župnij. Videli smo čudovito služenje, ki ga opravljajo. Navdušen sem nad njihovo zagnanostjo in delom, ki ga opravljajo v dialogu s kristjani drugih Cerkva. Pomagajo tudi muslimanskim družinam: hrana, voda, zdravniška oskrba. Ne gre samo za materialno pomoč – vsak lahko najde tu tudi duhovno pomoč, vsak je dobrodošel in mu prisluhnejo, kar je še posebej potrebno v okolju, polnem nasilja.

Kakšno stanje ste našli v Damasku?

Vsakih dvajset minut, podnevi in ponoči, so se slišale eksplozije, ki so bile zelo blizu. To je znamenje, da se vojna nadaljuje in da živijo v stalni nevarnosti. Psihično je to zelo težko. Občudujem pogum in odločenost kristjanov, ki nočejo zapustiti svoje države. To je zelo močno krščansko pričevanje. Potem smo se odpravili na pot v Homs, da bi prišli Aleppo. Na potovanju po državi smo opazovali vas za vasjo, vse popolnoma uničeno.

Izgleda, da v mestu ni več bojov, a kot pravijo humanitarne organizacije, velik del prebivalstva nima osnovnih potrebščin.

Položaj v Aleppu je šokanten. V življenju sem že obiskal dežele v vojni, posebej v Afriki – a tega, kar sem videl v Aleppu, tega si ne moreš niti predstavljati. Česa takšnega še nisem videl. Vzhodni del je popolnoma uničen in prazen. Ulice, hiše, stavbe – vse je porušeno in uničeno do tal. Ogromno ljudi je v resnih težavah; primanjkuje osnovnih stvari: voda, hrana, gorivo. V tem položaju poskuša latinska župnija pomagati, kolikor je mogoče.

Kako so bratje, ki so ostali v Siriji?

V obeh mestih, v Damasku in v Aleppu, sem hotel preživeti nekaj časa z brati, jih poslušati in razumeti breme, ki ga nosijo na svojih ramah. Breme je duhovno in psihično, saj traja vojna že šest let in ji ni videti konca. Lahko sem videl, da so bratje povezani: skupaj molijo in delajo, čeprav so utrujeni od takšnega položaja. To je veliko pričevanje upanja, vidno znamenje, da je graditi bratstvo med ljudmi možno.

Poslušal sem tamkajšnje kristjane, ki so pripovedovali o prisotnosti bratov med njimi; to so resnično Božji možje, ki jih ljudje z veseljem sprejmejo in imajo radi. Ob takšni duhovni pomoči so bili mnogi sposobni prenesti veliko trpljenja in žrtev.

Kaj potrebuje Sirija danes?

Najnujnejše je, da preneha nasilje in se ljudem zagotovi varnost. Nato bo potrebno najti trajnejšo politično rešitev. Preveč napetosti je, tako v Siriji, kot tudi izven nje. Kot frančiškani poskušamo izvajati pritisk na mednarodni ravni, da bi se s Sirijo pričela ukvarjati Organizacija združenih narodov. Ljudje ne morejo več čakati. Čez nekaj dni grem v Vatikan na Državno tajništvo, da jim poročam, kaj sem videl in kaj so mi povedali bratje ter predstavniki lokalnih Cerkva. Mislim, da lahko ti elementi pomagajo spodbujati iskanje miru, kar Sirija najbolj potrebuje.

V teh letih vojne sta obe strani izvajali nasilje. Brez dvoma je tu odgovornost kristjanov in Cerkve, da pride na dan resnica.

Tamkajšnji kristjani so res žejni resnice. A v tem ozračju zmede, ki vlada v državi, kjer imamo opraviti z Islamsko državo, s Turčijo, Rusijo, Iranom, silam zvestim predsedniku, džihadisti plačanci in s Kurdi, je resnica zamegljena z interesi posameznih skupin. Napetosti so velike in tisti, ki tam živijo, si težko ustvarijo pravo sliko. A resnica se bo morala pokazati. Prisluhniti moramo pričam iz Sirije ali tistim, ki so od tam prišli in so videli grozote vojne. Potrebno bo ustanoviti postopke, da bomo razumeli, kaj se je zgodilo, kdo je zakrivil vojne zločine in kako. V tej smeri bo moralo narediti korake Mednarodno sodišče. Najpomembnejše za danes je, da preneha nasilje in se v državi vzpostavi vsaj minimalna varnost. Potrebno je pravo premirje, ne samo čas, da se skupine na novo oborožijo. Vzpostaviti se mora prostor in pogoji za dialog.

Frančiškani iz Svete dežele so skupaj s kustosom pred božičem uradno pozvali k miru v Siriji. Ali razmišljate, da bi to iniciativo ponovili?

Odmev Krščanskih cerkva iz različnih delov sveta je bil velik. Poziv je bil poslan tudi Varnostnemu svetu Združenih narodov. Prejeli smo stotine elektronskih sporočil različnih verskih skupnosti, ki so naš poziv vzeli resno, in so obljubili svojo pomoč, najprej v molitvi. Po vrnitvi s tega potovanja smo si vzeli čas za razmislek, da vidimo, kaj bi bilo primerno sedaj in kakšno sporočilo naj pošljemo svetu.

Glede solidarnosti in pričevanja imamo projekt nove prisotnosti v Sveti deželi.

Da, frančiškani razmišljamo o različnih iniciativah. Lahko omenim, na primer, skorajšnje rojstvo skupnosti članov različnih redov v Sveti deželi. Septembra ali oktobra bodo frančiškani in minoriti ustanovili novo skupnost v Emavsu. V okupirani Palestini, kjer vladajo stalne napetosti in težave, želimo frančiškani služiti najrevnejšim tako, da jih poslušamo in jim podarjamo predvsem pričevanje edinosti in bratstva.

Prevedel p. David

The Holy Land Review, Volume 10, Number 3, Summer 2017, pages 14-16.

Enost v različnosti

Povezovati nas mora tista vera, ki sicer dopušča različnost, vendar pa stremi k enosti in edinosti vesoljne Cerkve. Takšno držo je zagovarjal tudi bl. Anton Martin Slomšek, ki je zapisal, da »mi drugovercev ne sodimo; sodil jih bo Bog; toda krivo vero obsodimo, drugoverce pa po krščansko ljubimo in jim vse dobro storimo«. To pomeni, da pravica zahteva, da skrbimo za pravo vero, toda tiste, ki se do te velike dobrine še niso dokopali, moramo spoštovati in ljubiti, kajti kakor pravi Slomšek: »Vsi smo duhovni otroci ene matere, svete katoliške Cerkve, kakor je en Bog in Oče vseh.« Še več: »Ljubezen do sovražnikov nam ne odvzema dolžnosti do lastne pravice, ampak nas svari, da se izognemo slehernemu znamenju sovražnosti, krivic in hudobije.«

K enosti v različnosti pa nas spodbuja tudi papež Frančišek. Enost naj se kaže v veri, upanju, ljubezni, zakramentih in služenju, kar so po papeževih besedah stebri, ki podpirajo in držijo skupaj sveto Cerkev. Kamorkoli gremo, tudi v najmanjšo župnijo, v najbolj odročeni kotiček te zemlje, je tam ena Cerkev; zato smo kristjani povsod doma, ena sama velika družina bratov in sester. In to je velik Božji dar! Nekaj podobnega se kaže že v družini: lahko smo daleč in razkropljeni po svetu, nas vendarle globoke notranje vezi povezujejo in utrjujejo za vse lepo, plemenito in Božje.

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.

Ob koncu julija in v začetku avgusta se vsako leto ob **obletnicah smrti spomnimo treh dušnih pastirjev**, ki so v preteklosti skrbeli za slovensko skupnost v Adelaidi: 26. julija 1997 je v Melbournu umrl **p. Bazilij Valentin** (letos je bila 20. obletnica njegove smrti), 27. julija 2014 je v Sloveniji umrl **p. Janez Tretjak**, 12. avgusta 1985 pa je v Združenih državah Amerike umrl **p. Inocenc Filip Feryan**. Spomnili smo se jih v hvaležnosti za vse njihove žrtve za našo skupnost, hkrati pa smo se jim tudi priporočili, da nas sedaj spremljajo s svojo priprošnjo iz nebes.

Marijo, kraljico slovenskega naroda, smo počastili že na prvo nedeljo v avgustu. Pri maši smo **obnovili posvetitev iz leta 1992**, ko se je v prvem letu samostojnosti naš narod posvetil naši nebeški Materi, ki kraljuje kot Marija Pomagaj na Brezjah in po tolikih cerkvah po Sloveniji. Tudi v naši cerkvi ima svojo kapelo, njena podoba pa gotovo krasi vse cerkve slovenskih rojakov po svetu. V Avstraliji se ji priporočamo tudi kot zavetnico te naše nove domovine.

27. avgusta je bila nedelja migrantov in beguncev. Pri maši v naši cerkvi dopoldne smo razmišljali ob papeževi poslanici. V

njej je papež opozoril predvsem na dejstvo, da so v današnjem času mnogi migranti in begunci otroci, ki so najbolj ranljivi, nemočni in nimajo nobene odločilne besede. Kot taki so izpostavljeni neštetim nevarnostim in zlorabam. Popoldne smo se zbrali v stolnici ob nadškofu Philipu Wilsonu, kamor smo ob tej priložnosti vsako leto povabljeni še posebej verniki različnih narodnih skupnosti, ki živimo v Adelaidi. Po maši je bil v bližnji dvorani še program, nato pa predstavitev knjige **Journeys of Faith**, v kateri so zbrane zgodbe ljudi, ki so tudi zaradi svoje vere izbrali Avstralijo za svojo novo domovino. Zgodbe so leta 2015 izhajale v našem škofijskem mesečniku *The Southern Cross*. Med njimi je tudi zgodba sedaj že pokojnega Lojzeta Poklarja (**foto spodaj**).

Janez in Marija Ritoc sta praznovala 60-letnico poroke. Poročila sta se 10. septembra 1957 v Avstriji. Vse najboljše in Bog Vaju živi, draga biseroporočenca!

Družina Gierlach na očetovski dan.

MIA SINCLAIR, hčerka Michelle in vnukinja Albine in Branka Kalc z botro Carmen Jenko. Mia je v septembru prejela zakrament birme in prvega svetega obhajila v cerkvi v Henley Beach. Čestitamo!

V nedeljo 3. septembra smo praznovali **očetovski dan**. Pri maši smo molili za očete in stare očete: za žive v hvaležnosti za njihovo skrb za družino in njihove žrtve, za pokojne pa v prošnji, da jim Gospod z večnimi darovi povrne vse, kar so naredili dobrega za nas. Ob koncu maše je Rosemary Poklar pripravila kratek program, ki ga je Ana Likar zaključila s pesmijo. Po maši smo očete počastili tudi v naši dvoranci. Nedelja 24. septembra je bila **Slomškova nedelja**. Naš prvi slovenski blaženi goduje prav na ta dan, ki je dan njegove smrti oz. *rojstni dan za nebesa*. Čeprav je živel pred več kot 150 leti in je živel v zelo drugačnem svetu, nas Slomšek nagovarja tudi danes. Že če se spomnimo samo njegovih pesmi, lahko začutimo, kako nam hoče tudi danes zbuditi krščanskega veselja, ki naj prežema vse naše življenje. V naši cerkvi imamo dve njegovi podobi: ob križu nad glavnim oltarjem je mozaik, ki ga je izdelal melbournski rojak Lojze Jerič, v kapeli Marije Pomagaj pa slika, ki jo je naslikala Anita Isler.

Ker je 4. oktobra **praznik sv. Frančiška Asiškega**, je bila prva nedelja v oktobru tudi **Frančiškova nedelja**. Ob odlomkih iz pisma, ki ga je za to nedeljo napisal naš predstojnik, provincial p. Marjan Čuden, smo razmišljali o uboštvu, ki ga je sv. Frančišek živel tako dosledno in predano. Razmišljali pa smo tudi o tistih ubogih, ki danes živijo v pomanjkanju in revščini. Sedanji papež ni izbral samo imena *asiškega ubožca*, ampak se na vsakem koraku bori proti revščini – revščini, ki ni uboštvo, ampak revščini, ki ljudi razčlovečuje.

Mesec oktober pa nas vabi tudi k molitvi rožnega venca in zato je ta nedelja tudi **rožnovenska nedelja**. Hvala Anici Zupančič, ki vedno pred mašo vodi molitev rožnega venca. Povabljeni, da se ji pridružimo in da tudi doma, v družini, ali sami zmolimo vsaj kakšno desetko.

To nedeljo smo imeli po maši v dvoranci **skupno BBQ kosilo**. Stroške kosila so poravnali Marija in Janez Ritoc ter Jana Mezek. Ves prihodek je bil tako namenjen delovanju našega Misijona. Hvala darovalcem in vsem, ki ste pomagali pri pripravi kosila in tombole: Poleg omenjenih darovalcev tudi Matiju Polajžerju in Simonu Horvatu, ki sta bila pri žaru, Ritočevi hčerki Ireni, Janini sestri Majdi, ki je na obisku iz Slovenije, Nežiki Polajžer in Angeli Dodič.

Na parkirišču pa sem tik pred njihovim odhodom izvedel, da so na tak način s kosilom počastili in praznovali **60-letnico poroke Janeza in Marije Ritoc**. Poročila sta se 10. septembra 1957 v Avstriji, na božič, 25. decembra istega leta pa sta bila že v Avstraliji. Vse najboljše in Bog Vaju živi, draga biseroporočenca!

Kljub še vedno hladnemu vremenu nas koledar vseeno opozarja, da prihaja pomlad in s tem tudi pomladna skrb za grede, rože, okrasno grmičevje in drevesa po naših vrtovih – in tudi okrog naše cerkve. Za vrtnice, za okrasno grmičevje in za travo skrbi ves čas Danilo Kresevič, ki je že v jeseni in pozimi obrezal vrtnice in grmovje. Po zgledu, kako je John Macsai pred dvema letoma obrezal dve oljčni drevesi, pa smo se odločili, da tako obrežemo še druge. Veje dreves so bile tako preraščene, da običajno obrezovanje oz.

redčenje ni bilo možno. Delo je v glavnem opravil Danilo ob manjši pomoči nas drugih. Hvala vsem, ki ste pomagali in hvala vsem, ki se finančno prispevali, da smo veje zmleli ali jih odpeljali: hvala Slovenskemu klubu in drugim dobrotnikom! Okrog parkirišča naše cerkve je sedaj res nekoliko pusto, saj smo navajeni dreves in sence pred cerkvijo. Verjamem pa, da bodo oljke kmalu spet pognale veje in tako olupšale okolico naše hiše Božje. Še enkrat: Bog povrni vsem – še posebej Danilu!

Dom za starejše sv. Rafaela v Lockleys, kamor hodim vsak dan maševat, ko sem v Adelaidi, praznuje letos 30-letnico svojega obstoja. Ob pobudi malteškega frančiškanskega patra Gillesa Ferriggija so ga postavile in zanj skrbijo malteške Frančiškanke Srca Jezusovega. Obletnico smo praznovali na praznik sv. Frančiška, 4. oktobra 2017. V kapeli Doma je maševal adelaidski nadškof Philip Wilson, somaševala sva malteški frančiškan p. Gabriel in p. David, ki tam mašujeva, ter župnik stolne župnije Maltežan Charles Gauci. S tamkajšnjo

Tone Jesenko in Franc Železnik

župnijo pa smo povezani tudi kot slovenski frančiškani. Že p. Bazilij je imel krste in poroke v tamkajšnji župnijski cerkvi, kjer ga je sprejel omenjeni malteški pater. Pater Gabriel pa je prosil p. Janeza, da bi prihajal k sestram maševat, saj on mašuje v župnijski cerkvi. To nadaljujemo tudi danes, ko je kdo od nas v Adelaidi. Pri sestrah imamo tudi avto, ko nas ni v Adelaidi in ker so blizu letališča, nas tudi peljejo na letališče in pridejo iskat, največkrat pa grem na letališče ali pridem do njih kar peš. V njihovem domu sta sedaj dva naša rojaka: Ivanka Jenko in Franc Vidmar.

Svete maše v naši cerkvi do konca božičnih praznikov: nedelja 22. oktobra (misijonska), nedelja 29. oktobra, vsi sveti 1. novembra, spomin vernih rajnih 2. novembra, nedelja 5. novembra, nedelja 26. novembra (praznik Kristusa Kralja), nedelja 3. decembra (1. adventna), nedelja 24. decembra (4. adventna) – vedno ob 10. uri dopoldne. Na sveti večer, v nedeljo 24. decembra, bo maša ob 9. uri zvečer; na božič, na praznik sv. Štefana 26. decembra, na nedeljo 31. decembra (praznik Svete Družine, zavetnice naše cerkve) in na nedeljo 7. januarja (praznik svetih treh kraljev), pa ob 10. uri. V primeru kakšne spremembe, vas bomo obvestili.

Slovenske rojake in prijatelje iz Mildure in okolice vabimo k slovenski sveti maši, ki jo bomo darovali za pokojne pred praznikom vseh svetih in dnevom spomina na rajne.

Sveta maša bo v petek, 27. oktobra 2017, v kapeli Fr. Monaghan Centra ob 7. uri zvečer.

Monaghan center se nahaja ob cerkvi Srca Jezusovega, 259 – 261 Eleventh Street, Mildura.

VABLJENI!
P. David Šrumpf OFM
slovenski duhovnik v Adelaidi

POKOJNI

DAVORINA GUSTINČIČ roj. SREBOT je bila rojena 15. oktobra 1931 v Neverkah pri Pivki v Sloveniji, umrla pa je 26. junija 2017 na svojem domu v Adelaidi. Od nje smo se poslovili s pogrebno mašo 18. avgusta 2017 v naši cerkvi, nakar je bila upepeljena. Več o njenem delu za slovensko šolo je v zapisu Mili Vukšinič, s katero sta skupaj učili v slovenski šoli v klubu.

ALOJZIJ PENKO, rojen 10. avgusta 1923 v Nadanjem selu, je umrl 6. avgusta 2017. Pokopan je na pokopališču v Šmihelu (pri Pivki) ob svoji ženi Bojani, ki je umrla junija 2014. Zakonca sta živela v Adelaidi in sta se pred leti vrnila v Slovenijo in živela v rodnem Nadanjem selu.

IVANKA TAJNIKAR, rojena 17. junija 1936 v Sevnici, je umrla 20. avgusta 2017 v domu za starejše v Nuriootpi. Zapušča hčerko Ivanko, sinove Antona, Karla in Milenka ter vnuke in vnukinje. Mož Tone je umrl že pred leti. Od nje so se poslovili v kapeli pogrebnega zavoda 25. avgusta 2017 in jo pospremili na tamkajšnje pokopališče v Nuriootpi.

ALBIN FABIJAN je bil rojen 14. decembra 1931 v Batah pri Grgarju. Umrl je 24. septembra 2017. Pogrebno slovo je bilo 4. oktobra 2017 v cerkvi sv. Jožefa v Willungi. Zapušča hčerko Diano ter sinova Edija in Andreja z družinami.

Sožalje domačim in prijateljem pokojnih, njim pa večni mir in pokoj!
pater David

DAVORINI GUSTINČIČ - v zahvalo in nepozaben spomin

Mili Vukšinič

Pridne roke, dobro srce, ljubezen do mladine, do glasbe, do materine besede, naše rodne domovine Slovenije, naše slovenske kulturne dediščine – vse to je bilo tvoje bogastvo. Nekaj tega ti je bilo podarjeno, drugo pa z delom in izkušnjami pridobljeno. Vse to si z veliko ljubeznijo in skrbnostjo delila naši mladi generaciji, ki je bila v letih tvojega dela najbolj številna. Mladina je bila deležna tvoje vzgoje v šoli, ob prireditvah na odru, ob praznovanjih materinskega ter očetovskega dneva in ob

miklavževanju. Koliko dela, koliko priprav za vse to! Deset let in več si šivala narodne noše in obleke za nastope. Za mladino so bila to najlepša leta in najlepša priložnost za uspeh. Otroci so v tem času v glavnem obiskovali nižje razrede osnovne šole in bilo je dovolj časa, veselja in zanimanja za dodatno učenje, razvedrilo ter druženje s prijatelji.

Zahvala gre staršem, ki so skrbeli za vzgojo svojih otrok, Slovenskemu klubu, slovenski skupnosti za vso pomoč, ki je bila vedno velika in nujno potrebna za dobro in uspešno delo z mladino. Za vse to smo ti bili vedno hvaležni, že takrat, ko smo bili še skupaj. A prišel je čas, ko te ni več bilo več med nas in vedno smo te zelo pogrešali. Čas in spomin na naše skupno delo je iz leta v leto množil hvaležnost, ki smo jo člani naše slovenske skupnosti čutili v svojih srcih.

Draga Davorina, nepozabni so spomini, velika in iskrena sta ljubezen in hvaležnost za vse, kar si nam zapustila. Ohranjeno je v srcih, zapiskih in v fotografij kot spomin za prihodnje generacije. Naša nepozabna, ljubljena in spoštovana »teta Davorina«, naj ti ljubi Bog v obilni meri povrne vse tvoje delo in dobroto! Uživaj sedaj srečo v nebeškem kraljestvu skupaj s svojimi starši, ki si jih tako zelo ljubila in spoštovala! Odšla si tja, kjer ni žalosti in ne gorja, naj ti sedaj sonce sije lepše in zarja še bolj rumeni. Od nas pa še: Hvala ti in »Nasvidenje nad zvezdami!«. Z ljubeznijo in spoštovanjem bomo ohranili spomin nate in na tvoje delo.

Tvoji prijatelji

DAVORINA GUSTINČIČ je učila slovenski jezik v letih 1974 do 1986. Za učne ure je veliko gradiva pripravila sama, nekaj pa iz knjig Materina beseda, prvi del, za nižje razrede in drugi del za višje razrede. Knjigi sta bili pripravljene leta 1965 za slovensko šolo pri župniji Marija Pomagaj v Torontu v Kanadi. V Adelaido ju je prinesla Mili Vukšinič, sodelavka slovenske šole v letih 1962 do 1965. Otroci so v šolo prihajali radi in redno. Pouk je bil v prostorih Slovenskega kluba. Pomoč staršev in kluba je bila vsestranska in izredno dobra, vredna pohvale. Vse glavno delo za kulturne

nastope je vodila Davorina, ki je skrbela tudi za narodne noše. V vseh letih učenja je Davorina pripravila več kot 60 kulturnih nastopov. Večkrat je slovensko skupnost in šolske otroke obiskal tudi avstralski zastopnik za šolstvo, gospod Lopez.

PISALI STE NAM

PERTH

JANEZ VOVK je umrl 03. 06. 2017 v bolnišnici St. John of God v Midland WA. Rojen je bil 26.3.1944 v Hrašah pri Begunjah na Gorenjskem. Bil je samski in bo žara verjetno poslana v Slovenijo.

Tone Resnik, Perth WA

ZAHVALA DANIELA GUZEJA – CAMP QUALITY 2017

V Mislih, marec – april 2017, smo na strani 2 objavili Danijevo pismo o njegovem karitativnem kolesarjenju za zbiranje sredstev za pomoč otrokom, ki imajo raka. Sedaj nam je poslal sporočilo, da je svoj namen, da zbere pet tisoč dolarjev, presegel in je že blizu vsote \$9500. Čestitke Daniju (Danielu) Guzeju in tudi njegovi mami Nežiki Polajžer v Adelaidi! Na spodnji povezavi si lahko ogledate njegove fotografije.

'Tis done! Photos and updates on my fundraising page:

<https://1000ks4kidssa2017-rider.>

everydayhero.com/au/daniel-guzej

A huge thanks to all of you from the bottom of my heart for all your support – my initial goal was \$5000 but now it looks like I may be closer to the \$9500 mark by the time it's all finalized!! Over \$130,000 raised from the event!

Here's hoping some sick kids living with a terrible illness get to benefit from this and here's also hoping none of you ever need CQ help.

TO YOUR GOOD HEALTH!!

Cheers

Daniel Guzej, Adelaide SA

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

60 LET DUHOVNIŠTVA

V nedeljo, 20. avgusta 2017, so praznovali med nami v Kew svojo biserno mašo trije patri iz samostana St. Paschal Friary v Box Hillu: Fr. Robert (Bob) Matthews, Fr. Cormac Nagle in Fr. Terence O'Neill. Pridigal je Fr. Theophane

(Theo) Rush, ki je bil kot novomašnik nastavljen najprej v Padua Hall v Kew – v naš sedanji Baragov dom. Pridružili so se nam še gvardijan samostana Fr. Joseph McKay, bivši provincialni minister Fr. Paul Smith in Fr. Peter Cantwell.

Naše iskrene čestitke biseromašnikom s prošnjo Gospodu za nove duhovniške, redovniške in misijonarske poklice. Po slovesnosti v cerkvi je skupina iz kluba Jadran postregla s prazničnim kosilom. Biseromašniki so nam poslali prijazno zahvalo za duhovno bogat dan.

OČETOVSKI DAN IN MAŠA NARODOV

Kot občestvo smo v Kew praznovali očetovski dan teden dni prej, in sicer v nedeljo, 27. avgusta. Nekaj otrok Slomškove šole, mnogi so manjkali zaradi bolezni, je nam pripravilo program v dvorani.

P. David, Fr. Paul, Fr. Peter, Fr. Terence, Fr. Bob, Fr. Cormac, p. Ciril, Fr. Joseph, Fr. Theo.

Isto nedeljo je bila v katedrali sv. Patrika v Melbournu maša narodov: ob 2. uri popoldne je bila molitev rožnega venca in petje, sledila je nadškofova sveta maša s somaševanjem izseljenskih duhovnikov. Pater Ciril je kot škofov vikar za migrante in begunce v imenu duhovnikov in občestva različnih narodnosti še posebej čestital in izrekel zahvalo nadškofu Denisu J. Hartu, letošnjemu zlatomašniku, ki je svoje slavje pričel letos julija na Brezjah in na Sveti Gori. Nadškofu je kot duhovni šopek izročil posebej pripravljeno darilo, ki smo mu jo pripravili izseljenski duhovniki: lepo vezano knjigo s podobami Matere Božje, ki jo častimo različni narodi, z molitvijo Zdrava Marija v njihovem jeziku ter z voščilom v domačem jeziku narodov in isto prevedeno v angleščino. Naša podoba je bila seveda brezjanska Marija Pomagaj in sicer kar dvakrat: originalna podoba ter fotografija nadškofa ob mozaiku Marije Pomagaj na trgu pred baziliko na Brezjah. Mozaik je naredil naš rojak iz Melbourn, Lojze Jerič, in smo ga Brezjam podarili

6. julija 2014 - ob dvestoti obletnici brezjanske Marijine podobe.

NADŠKOFOVO PASTORALNO PISMO:

Nadškof Hart je napisal pastoralno pismo, v katerem na moder način spregovori o zadevi, ki pretresa v tem času javno razpravo: poroka med istospolnimi. Pismo si lahko preberete na internetu na naslovu; tam so tudi novice nadškofije Melbourne:

melbournecatholic.org.au

Nadškofovo pismo je objavljeno tudi na naslovu, kjer so redno naša oznanila:

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm

KONZULARNE URE v Kew je imel v petek, 1. septembra 2017, novi svetovalec in namestnik vodje misije Veleposlaništva RS v Canberri, g. Andrej Kralj. Mladi prijazni diplomat je doma z Bleda in ga bomo gotovo večkrat srečevali v prihodnjih štirih letih, kolikor traja njegov mandat.

ROMANJE V MARIAN VALLEY v Queensland

Iz Melbourn nas je 30 poletelo z letalom v četrtek, 7. septembra 2017; pet romarjev pa iz Adelaide, tako, da smo se srečali že na letališču Gold Coast. V petek smo se popeljali z ladjo po zalivih Gold Coasta,

v soboto je bilo romanje v Marian Valley ob praznovanju 8. obletnice kapelice Marije Pomagaj (mozaik in napise je izdelal Lojze Jerič); v nedeljo,

Maša narodov v katedrali sv. Patrika v Melbournu, 27. avgusta 2017.

Slovenske narodne noše so vedno popestritev praznovanj in privabijo pozornost mnogih fotografov.

10. septembra, pa smo potovali z avtobusom proti severu do kraja Woodford, kjer smo imeli ob 11.30 sveto mašo z domačimi farani v cerkvi St. Mary's. Po sveti maši so nas v dvorani pod cerkvijo gostoljubno postregli z odličnim in bogatim BBQ kosilom. Več o našem romanju je v zapisu Mirka Cudermana *Iz Kraljičine dežele – Queensland*, pa tudi v kratkem poročilu Helene Leber. Naša zahvala rojakom na Gold Coastu, še posebej Marti in Jožetu Gjerek ter sodelavcem in faranom župnije Stanley River v Woodfordu z župnikom g. Geoffreyem Agu ter Anici in Mirku Cuderman, ki sta župljana te župnije. V zahvalo polagamo tudi čestitko za odlično opravljeno delo faranov, ki je ustvarilo Mary's Tranquility Garden. Čudovit

kraj avstralskega ‚busha‘ (gozda), ki vabi k meditaciji, molitvi in počitku. Tam bi lahko hodili ali sedeli ure in ure: prisluhnili notranjemu glasu, ptičjemu petju, nagovoru postaj križevega pota, oltarja, narave... Na naslovnici teh Misli je fotografija, ki je nastala pred cerkvijo takoj po maši.

Čestitamo patru Darku v Sydney, kajti v soboto, 23. septembra 2017, ga je obiskal Abraham in mu povedal, da je star 50 let!
Naj ga varuje dobri Bog!

SLOMŠKOVA NEDELJA, 24. septembra, je bila dan spomina na apostola in učitelja krščanske vere in omike, izredno zaslužnega

Zlatoporočenca Anica in Lojze Markič s svojo družino.

Foto spodaj: Praznovanje 60. obletnice poroke Jožke in Slavka Ličen (sedma in osma z leve) ter Ivanke in Frenka Tomažič (deveta in deseta z leve). Oba para sta bila poročena na isti dan v Stuttgartu v Nemčiji. Čestitamo vsem!

moža našega naroda ter velikega priprošnjika in vzornika. Po njegovem zgledu poglobimo in utrdimo našo pripadnost Kristusu in Cerkvi.

OKTOBER je mesec ROŽNEGA VENCA.

Vabimo k skupni molitvi v cerkvi ob nedeljah 20 minut pred začetkom svete maše ter ob petkih po maši, ko se redno zbira molitvena skupina. Dvorana je ob nedeljah v oktobru zato zaprta 25 minut pred mašo ter do zadnje odpete pesmi ob koncu svete maše. V novembru bomo s skupno molitvijo rožnega venca pred sveto mašo ob nedeljah nadaljevali in to molitev namenili za vse naše pokojne. **Moli, moli, rod slovenski!**

PRAZNOVANJE LETOŠNIH ZAKONSKIH JUBILANTOV

bo tretjo nedeljo v oktobru, 15. oktobra 2017, pri nedeljski sveti maši, ko bomo obhajali tudi 49. obletnico blagoslovitve naše cerkve. Praznovanje bo vodil generalni vikar nadškofije Melbourne, **msgr. Greg Bennet**, ki je letos 22. avgusta obhajal svojo srebrno mašo. Družinsko kosilo bo pripravila skupina ob vodstvu Majde Brožič.

IGRA: Igralska skupina ob vodstvu Drage Gelt OAM pripravlja komedijo *Usodni zmenki* avtorja Vinka Möderndorferja. Premierna uprizoritev bo v naši dvorani v nedeljo, 22. oktobra 2017, ob 11.30 dopoldne (po sveti maši). Vstopnina \$10. Vabljeni!

SVETA MAŠA NA SD PLANICA bo v nedeljo, 29. oktobra 2017, ob 2.30 popoldne ter ob 4.30 popoldne molitve na pokopališču Springvale.

Sveta maša za pokojne bo na pokopališču KEILOR v soboto, 4. novembra, ob 11. uri dopoldne, **naše molitve** za pokojne pa v mavzoleju KEILOR v nedeljo, 5. novembra 2017, ob 12. uri (opoldne).

VSI SVETI, sreda, 1. novembra 2017: Pred sveto mašo bo molitev rožnega venca, ob 10. uri bo praznična sveta maša. Ob 11.30 bodo molitve na pokopališču v KEW.

Molitve na pokopališču HEIDELBERG bodo v soboto, 18. novembra, ob 11.30 dopoldne.

GEELONG: V nedeljo, 12. novembra 2017, bo sv. maša v dvorani slovenskega društva Ivan Cankar ob 11.30 dopoldne.

V ST ALBANSU bo sv. maša tisto nedeljo v dvorani slovenskega kluba ob 5. uri popoldne. Na obeh krajih bodo pri kapelici molitve za pokojne.

ALBURY – WODONGA: V nedeljo, 26. novembra, na praznik Kristusa Kralja, ob sklepu cerkvenega leta, bo ob **6. uri zvečer v cerkvi St. Augustine's v WODONGI** najprej skupna molitev rožnega venca za pokojne ter nato ob 6.30 sveta maša. Rojaki, ki to berete, sporočite še drugim. Hvala!

OBISK MIKLAVŽA in sklep šolskega leta SLOMŠKOVE ŠOLE bo prvo nedeljo v decembru, 3. decembra 2017.

NADŠKOF dr. Denis J. Hart in izseljenski duhovniki, ki delujemo v nadškofiji Melbourne, bomo somaševali v naši cerkvi v Kew v torek, 5. decembra 2017, ob 10.30 dopoldne. Verniki ste povabljeni k tej sveti maši.

ROMANJE V TA PINU ob 9. obletnici blagoslovitve naše kapelice Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju bo v soboto, 9. decembra 2017. Ob 9.30 dopoldne se bomo zbrali pred našo kapelico k molitvi rožnega venca, ob 10. uri bo sveta maša v cerkvi na vrhu hriba. Hvaležni smo Francu in Tereziji Fekonja, Angelci in Jožetu Veedetz ter Jožetu Kranjcu za njihovo požrtvovalno in vztrajno delo v skrbi za kapelico in vrt okrog nje.

ADVENTNI ČAS: Prva adventna nedelja bo 3. decembra; zadnja – 4. adventna nedelja, bo 24. decembra. Pri sveti maši ob 10. uri dopoldne bomo sklenili **BOŽIČNO DEVETDNEVNICO**, ki jo bomo pričeli v soboto, 16. decembra. **V nedeljo, 24. decembra zvečer, je že SVETI VEČER. S tako imenovano zgodnjo polnočnico bomo pričeli ob 9. uri zvečer na dvorišču Baragovega doma pred jaslicami v lurški votlini.**

BOŽIČ, ponedeljek, 25. decembra: zorna sv. maša bo ob 8. uri zjutraj, glavna praznična sveta maša ob 10. uri dopoldne v cerkvi.

Torek, 26. december: SV. ŠTEFAN in slovenski državni praznik dan samostojnosti in enotnosti. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne. Ob 6. uri zvečer bo sveta maša v MORWELLU.

Zadnji dan leta 2017 je nedelja, praznik Svete Družine, zavetnice slovenske cerkve v Adelaidi. Sveta maša z zahvalno pesmijo bo v Kew ob 10. uri dopoldne.

SVETI KRST

JONATHAN MARCUS SURINA, rojen 26.02.2017, St. Albans VIC. Mati Emily Gabrielle Surina roj. Tosone, oče Denis Edvard Surina. Botri so: Elizabeth in Matthew Perrone ter Nancy in Tony Polykandritis. Sv. Ciril in Metod, Kew, 07.10.2017.

Čestitke staršem, botrom ter starim staršem Mariji in Ediju Surina ter Rosi in Ninu Tosone.

ODŠLI SO

ZLATKO VODUŠEK je umrl 8. julija 2017 v domu za starejše Meadowglen v Eppingu VIC. Rojen je bil 1. januarja 1942 v Kočevju na Dolenjskem. V Avstralijo je prispel kot mlad fant in je delal dolgo let v rudniku zlata v Kalgoorlie WA v Zahodni Avstraliji. Tam je Zlatko postal Johnny. Pred petimi leti ga je sestra Marija pripeljala v Melbourne, da so bili blizu drug drugega. Doma ima še sestro Ano. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Francis of Assisi v Mill Parku, pokopan je na pokopališču Fawkner Cemetery.

Hvala Zlatkovi sestri Mariji Teklič za sporočilo.

ALBINA ZORA KIRN

roj. MARINČIČ je umrla v ponedeljek zjutraj, 4. septembra 2017, v bolnišnici Box Hill Hospital. Rojena je bila 18. marca 1933 v Zagorju pri Pivki.

Iz Jugoslavije je pobegnila leta 1953 in bila nekaj let v kampih v Italiji. Iz Rima je odpotovala z letalom: v Avstralijo je prispela 8.

marca 1957 – prvi pristanek je bil v Darwinu. Leta 1958 se je poročila s Stanetom Kirnom (rojen 10.01.1928 v Zagorju pri Pivki, umrl 2. aprila 2007). Leta 1959 se je rodila hčerka Mirjam, leto pozneje sin Stanley. Prvi dom so imeli v Northcote, drugi pa v Lower Templestowe, ki sta ga zgradila skupaj z možem Stanetom, ki je bil zidar. Delala je kot šivilja, bila zaposlena, potem pa delala doma za isto podjetje.

Zora je bila izredno skrbna za našo cerkev in naše slovensko občestvo. Kew je bil njen drugi dom, bi lahko zapisali. Šivala je, pletla, naredila ogromno narodnih noš; delo v knjižnici – dolga leta še z Marijo Oppelt Oppelli, skrbela je za nove knjige, božične in velikonočne voščilnice; koledarje, rože v cerkvi – krašenje je bilo njeno posebno veselje. Redno je prihajala pomagat pakirat revijo Misli za poštno pošiljanje. Vsako soboto je bila redno ob 9. uri zjutraj že v Kew in potem redno pri sveti maši ob 10. uri. Skrbela je za pletenje butaric vsako leto pred cvetno nedeljo, za krašenje v velikem tednu in za veliko noč, za jaslice v cerkvi; še letos junija je obnovila bandere, Zorka Černjak pa slike na njih. Bolezen jo je močno presenetila sredi junija, čeprav se je Zori poznalo že nekaj časa, da ni več tako močna; bila najprej v Austin Hospital tri tedne in spet pozneje ponovno še dva tedna. Večkrat je hvaležno prejela zakramente. Bila je vztrajen značaj, karakter in zato je bila zmožna toliko napraviti tudi za skupnost.

Sožalje hčerki Miriam Pekolj z možem Johnom in hčerko Kristal; sinu Stanleyu z ženo Danielle s hčerkama Loren in Alano; sestri Vidi Valenčič z družino ter družini pokojnega brata Mirka Marinčiča v Melbourne; sestri Olgi v Sloveniji ter ostalim sorodnikom, saj je Zora odraščala v družini devetih otrok; dva sta umrla v otroštvu; štirje so ostali v Sloveniji, trije so šli v Avstralijo (Vida, Zora, +Mirko – vsi v Melbourne); dva živita v Kanadi: brat Tone Marinčič in sestra Silva Ludvik z družinama. V Sloveniji je sestra Olga; pokojni so: sestra Kristina (najstarejša od otrok) ter brata Franc in Janez.

Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v petek, 15. septembra 2017. Po maši je bila sedmina v dvorani pod cerkvijo. Telo pokojne so kremirali v Springvale krematoriju. Žaro s pepelom bodo položili na pokopališču Springvale v grob pokojnega moža Staneta.

JOŽEF TONC je umrl 11. septembra 2017 v bolnišnici Northern Hospital v Eppingu. Rojen je bil 9. novembra 1950 v vasi Tominje pri Ilirski Bistrici, župnija Harije. V Avstralijo je prispel na ladji Galileo Galilei maja 1968. Poročil se je z Jadranko Sevnik, doma iz Velenja, leta 1972. Leta 1979 si je kupil tovornjak in pozneje še drugega. Danes nadaljuje očetovo delo sin Denis. Jože je bil veseljak; ljubil je družbo in lepo slovensko glasbo, saj je rad tudi sam zaigral na harmoniko. Bil je ponosen na svojo družino in družine svojih bratov in sester. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v sredo, 20. septembra. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial Park v Fawknerju (Bass Headstone Section). Sožalje ženi Jadranki, hčerki Diani in sinu Denisu, sestrama Ivanki Radić in Fanici Stanković v Melbournu ter v Sloveniji bratom Ivanu, Poldetu, Zdravku in sestri Olgi; sestra Linka je že pokojna.

IVAN ŽELE je umrl v Knežaku v starosti 78 let. Ker ga ni bilo videti, so šli pogledat v njegovo hišo, kjer so ga našli mrtvega, zato ne vedo za točen dan njegove smrti: bil je to drugi teden v letošnjem septembru. Ivan je živel nekaj let v Avstraliji. Poročen je bil z Emo Bole in z njo je imel hčerko Ines Mario in sina Simona Ivana. Zakon ni trajal. Ema je dobila anulment tega zakona in se je pozneje poročila z Ladislavom (Vladom) Kosmina.

MARIJA GRL roj. ZORMAN je mirno zaspala v četrtek, 21.09.2017, v domu domu Aged Care Eva Tilly v North Balwynu, kjer je živela zadnjih 5 mesecev. Rojena je bila 25.01.1933 v vasi Trnje pri Pivki v družini z devetimi otroki. V Avstralijo je prišla z ladjo leta 1958. Poročila se je v katedrali sv. Patrika v Melbournu 24. 2. 1962 s Francem Grlom iz vasi Palčje. Poročil ju je p. Bazilij. Delala je v domu nasproti naše cerkve 20 let. Rada je imela našo cerkev in skupnost. Sin Tony je bil ministrant, prav tako vnukinji Nicole in Alysia. Dokler je mogla, je redno prihajala v cerkev in vedno je prinesla kakšne dobrote iz svoje kuhinje. Prav tako je bila del skupine, ki pripravlja revijo Misli za poštno pošiljanje. Teden dni pred smrtjo je vsa vesela prejela sveto maziljenje in molila. Rožni venec in pogrebna sveta maša sta bila v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 2. oktobra 2017, ter nato sedmina v dvorani. Pokopana

je bila v grob moža Franca (umrl 20.08.2011) na pokopališču Keilor. Sožalje sinu Anthonyju (Tonyju) z ženo Jenny in njuno hčerko Emmo ter hčerki Stephanie (Štefi) Jernejčič z možem Mariom (Marjanom) ter njunimi otroci: Nicole, Matthew, Alysia in Daniel; sestri Ivanki Slavec v Melbournu, v Sloveniji pa še sestri Stani in Pepi z družinama, sestri +moža Franca, Joži v Melbournu in Mihelci v Queenslandu ter vsem ostalim sorodnikom v Avstraliji in Sloveniji.

JOŽEF ZVER je umrl v ponedeljek, 25.09.2017, v Western Private Hospital v Footscrayu. Rojen je bil 17.01.1941 v vasi Žižki v Prekmurju, najmlajši v družini trinajstih otrok. Leta 1976 se je poročil z Anico roj. Kalan, vdova Šorl, doma iz Gorij pri Bledu. Njenega sina Iztoka je sprejel za svojega. Jože je bil po poklicu šofer tovornjaka. Po vsej Viktoriji je prevažal moko. Bil je vesel človek in je rad priskočil na pomoč, saj je bil izvrsten 'Handyman'. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v torek, 3. oktobra 2017. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Anici, hčerki Phyllis, sinu Iztoku z družino, bratu Ignacu (89 let) v Črenšovcih, sestri Mariji Gaber (79 let) v Lescah ter ostalim sorodnikom v Avstraliji in v Sloveniji.

ANN (ANICA) SLEJKO roj. BEC je umrla v domu za starejše v Grovedale (Geelong) 28.09.2017. Rojena je bila 14.07.1929 v Juršincih (pri Ptujju). V Avstralijo je prišla leta 1954 in se naslednje leto poročila s Francem Slejkom. Za njo žalujejo hčerki Irena in Margaret ter sin Andrew z družinami, pa tudi sorodniki v Sloveniji. Pokopana je bila 6. oktobra 2017 na pokopališču Highton ob možu, ki je umrl maja 2007.

IVANKA SMRDELJ roj. RADIVO je umrla v sredo, 4. oktobra 2017, v Royal Melbourne Hospital. Rojena je bila 28.12.1931 v vasi Trnje pri Pivki. Pokopana bo na pokopališču Keilor. Sožalje možu Albinu, sinu Stojanu z ženo Naomi, sinu Albinu z ženo Helen in hčerko Anno, sestri Mariji Bole z družino, bratu Ivanu Radivo v Košani ter ostalim sorodnikom. Ob oddaji Misli v tiskarno še ni bil določen dan pogreba, zato bomo o pokojni Ivanki več napisali v prihodnji številki Misli. **p. Ciril**

Alistair Lloyd Scholarship paves way for future leaders in pharmacy

Monash pharmacy student Amelia Miklavec is the recipient of the Alistair Lloyd Scholarship for Excellence and Leadership. Offered for the first time in 2015, the scholarship was established by the Faculty in recognition of Victorian College of Pharmacy graduate and past Foundation Chair, Alistair Lloyd AO RFD ED. Valued at \$10,000 per year, the Scholarship is awarded to an outstanding student with demonstrated leadership capabilities undertaking the Monash Bachelor of Pharmacy (Honours) / Master of Pharmacy degree. In the spirit of the philanthropist and pharmacy industry champion it is named for, the scholarship encourages students to achieve their full potential and make a real difference to people's lives and the future of pharmacy.

Amelia says that, while she had an interest in science and chemistry from high school, it was only after attending the Open Day events that she realised a career in pharmacy was what she wanted to do. "I loved the atmosphere on campus and after a lot of research and attending many university tours, one course stood out. A career in pharmacy made perfect sense – allowing me to pursue my passion in science in an area that can help improve people's lives."

Amelia was in total shock after being offered the scholarship. "I was incredibly delighted to be the recipient of the Alistair Lloyd Excellence and Leadership Scholarship. I'm very excited to see where this opportunity will take me! The

scholarship will give me more time to further pursue leadership activities. It also gave me valuable insight into Mr Lloyd's own achievements. The work he's done throughout his career as a pharmacist is incredible, and it definitely inspires me to follow in his footsteps to achieve something amazing."

Examples of Amelia's leadership initiatives are driven by her desire to help others in her community and beyond. "**I volunteered at my local Slovenian Church where I served meals to the elderly**, which made me aware of how appreciative people can be for the little things. The most memorably satisfying experience was tutoring children and teenagers living in Office of Housing high-rise estates in Richmond. I also travelled to Bourke, in rural New South Wales, which is sadly known for its high crime and poverty rate. I felt privileged to have these volunteering opportunities and to form ongoing friendships with people from such diverse backgrounds. They gave me a new outlook on life and the broader world, and I also learned about myself."

As the Alistair Lloyd Scholarship recipient, Amelia is keen to find out and apply for the many leadership programs that the University has to offer, such as the Student Ambassador program or the Vice-Chancellor's Ancora Imparo Program, open to second-year students.

Alistair Lloyd sees pharmacists playing a vital role in the community, and hopes the scholarship that

bears his name will encourage future leaders in the profession. "Over a long and rewarding career, I have had the privilege of being part of the continuous growth of our profession and witnessing the real-life impact it can have on the community," said Mr Lloyd. "I was awarded the Kodak Travelling Scholarship in 1957, which allowed me to travel and study overseas, gaining invaluable skills and knowledge that were instrumental for my professional future. I hope this scholarship gives promising young pharmacists the same opportunities I've had to pursue a fulfilling and worthwhile pharmacy career."

John, Amelia, Renata Miklavec

The Alistair Lloyd Scholarship paves way for future leaders in pharmacy. Amelia says she's ready for the demands of university life, and the scholarship provides valuable support and encouragement. "So far, the course has been quite a challenging one, but nevertheless interesting and inspiring. I've made so many new friends and I look forward to going to university

every day. Juggling university, a part time job, and time to pursue our personal goals can be a hard task but this scholarship has made it much more realistic and doable. This scholarship has granted me the opportunity to complete my studies while still being able to continue to pursue any leadership-learning opportunities, which I am extremely appreciative of."

Iva Jerič (na fotografiji z možem Lojzetom) je v avgustu letos praznovala 85 let. Mimica Blatnik je s svojimi domačimi slavila 75 let. Čestitamo in nazdravljamo! Bog Vas živi!

Delavna skupina ob vodstvu Angelce Povh je septembra pripravila družinsko kosilo v Kew.

Skupina Slovenskega kluba Jadran je pripravila družinsko kosilo meseca avgusta ob praznovanju bisernih maš treh frančiškanskih patrov iz Box Hilla.

Zahvala njim ter vsem ostalim delavnim skupinam ter članicam in članom Društva svete Eme ter še mnogim drugim sodelavcem misijona v Kew. Bog povrni Vašo dobroto in zvestobo.

Novice iz Slovenskega društva St. Albans

Praznovali smo očetovski dan in 37. obletnico Kluba St Albans. Imeli smo lepo udeležbo. Gospod predsednik Slavko Blatnik je vse lepo pozdravil. Kuharice so skuhale zelo dobro kosilo v veliko zadovoljstvo vseh gostov. Za veselo razpoloženje je igral ansambel Melodija. Za očeta leta smo izbrali gospoda Štefana Horvata, dolgoletnega člana kluba (**foto desno**). Naj povem še, da je bil tudi zadnji ples, ko smo imeli kolone, zelo uspešen. Hvala in lep pozdrav vsem!

Milica Dular, Melbourne VIC

Vesti iz kluba Jadran

Pod vodstvom Romane Žetko smo preživeli uspešen izlet z avtobusom.

Tokrat smo se popeljali na deželo širnega Gipslanda. Obiskali smo Traralgon, Lake Glenmaggie, Hayfield and Morwell. Takšna širina..., zelene pokrajine, ogromni pašniki, evkalipti s svojimi posebnimi krošnjami. Vse daje človeku neki prav poseben občutek širine in veličine. Naša gostja iz Slovenije, gospa Majda Iskra, je bila zelo navdušena nad tem doživetjem.

Elektrarna v La Trobe in umetno jezero v Glenmaggie je bilo posebej zanimivo.

Postreženi smo bili s kosilom in dvakrat tudi z malico. Tudi domačega peciva ni manjkalo.

Zanimivost za udeležence je bila vožnja ob jezeru Glenmaggie, kjer smo se kar nekaj kilometrov vozili nazaj, ker smo se popeljali v napačno smer in avtobus ni mogel obrniti. Avto, ki je vozil v drugo smer, je kar

obstal in čakal, kaj se bo zgodilo. Vse to je sprožilo kar nekaj smeha.

Preživeli smo še en lep dan in se srečno vrnili domov. Hvala organizatorjem.

Za Jadran, Marija Iskra

VELIKE SPREMEMBE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU MELBOURNE »Eltham Hilltop Events Centre«

Najprej čestitke novoizvoljenemu upravnemu odboru SDM. Vodstvo je ponovno prevzela Julija Čampelj kot predsednica in blagajničarka. Frances Urbas - Johnson je podpredsednica, Lily Conlan tajnica. Ostali člani odbora so: David Markič, Greta Prosenik, Jesica Site, Helena Trinnick, Shannon Trinnick in Rudi Vizintin.

Kot poročano na rednem letnem sestanku v nedeljo, 30. junija 2017, so v poteku priprave na dogovor in končno pogodbo, da se da dvorana/dom SDM v najem družbi Melbourne Metropolitan Hospitality (MMH), katera je v lasti gospoda Shana Willmonta. To podjetje se bo ukvarjalo s poročnimi večerjami, obletnicami, krsti, rojstnimi dnevi, sicer raznovrstnimi praznovanji in srečanji posameznih podjetniških podružnic in drugo – sicer za vsako priložnost!

Novi proces se je pričel že avgusta in je trenutno le preizkusna doba vse do decembra 2018. Vsak najem dvorane vsebuje najemnino, katera je posredovana SDM. Društvo kot tako bo nadaljevalo s svojimi rednimi letnimi prereditvami kot do sedaj. Hrano in pijačo ob teh priložnostih bo posredovalo podjetje MMH, cena bo po dogovoru z upravnim odborom.

Spodnji prostori, jedilnica, je zelo primerna za **High Tea**, zato bo v tem prostoru vsako prvo nedeljo v mesecu služila splošni javnosti prav temu namenu. Člani Slovenci smo vedno dobrodošli in lahko prepričani, da bo ponudba in postrežba kakovostna, da lahko s ponosom pripeljemo tudi prijatelje in še naprej ostajamo ponosni na naš »slovenski hrib«.

Javna reklama za naš hrib bo pod imenom **Eltham Hilltop Events Centre** v povezavi Slovenskega društva Melbourne. Stroške vseh reklam in oglasov krije podjetje MMH. Prisotna v domu SDM bo tudi redno dežurna oseba od torka do sobote med 10.00 in 16.00 uro.

Redna srečanja balinarjev, lovcev, čebelarjev in drugih skupin ostajajo kot do sedaj – nobenih sprememb.

SDM je najstarejše slovensko društvo v Avstraliji, ne samo po ustanovitvi, pač pa tudi po starosti članov.

Zmanjkuje nam delavnih sil / prostovoljcev. Tako ostaja društvo še naprej naše in se še nadalje lahko udeležujemo raznih prireditev, vendar ne kot dežurni, ampak kot gostje. Le na ta način lahko nadaljujemo finančno, saj bo, upamo, v našo korist, čas pa bo dokazal svoje.

Torej za vsa družinska praznovanja vam priporočamo, da se obrnete na Shana Willmonta, z veseljem bo ustregel vašim željam in potrebam. **Telefonska številka ostaja ista: 9437 1226.** Tisti, ki ste se udeležili večerje 60. obletnice SDM, ste že pričeli kakovosti hrane in postrežbe. Nekateri načrti glede praznovanj s posamezniki so že v dogovarjanju.

Za SDM, Anica Markič

Čudoviti čas v Avstraliji

Opazujem bežečo ravninsko pokrajino ob cesti Alice Springs - Darwin in se ne morem načuditi, kako daleč naprej seže pogled, kako obsežna, barvita in v malih detajlih raznolika je Centralna Avstralija. Spominjam se čudes narave, kot so Uluru, Kata Tjuta, Kings Canyon in osupljivih sotesk v pogorju West MacDonnell, ki smo jih videli v prejšnjih dneh, in se veselim novih dogodivščin na poti, ki vodi v Darwin in okoliške nacionalne parke, ter naprej v Cairns in po vzhodni obalni cesti proti jugu. Zapijem si: "Čudovita dela storil si mi. Vem, da ljubiš me in z mano si!" Čudovito je Njegovo Stvarstvo, tako narava kot ljudje, in neskončno čudovito je, da ga imam priložnost spoznati, raziskovati in občudovati.

Čudoviti so bili že prvi trije meseci dela oziroma študija na Melbournski univerzi in življenja v tem barvitom mestu. Raziskovalno delo seveda ni bilo brez zapletov, vendar so bili tam ljudje, na katere sem se lahko obrnila in smo skupaj premleli problem. Diskusije so odprle nove poglede in prevetrile misli, kar mi je povrnilo motivacijo in uravnalo naslednje študijske korake. Vesela sem tudi za osebne pogovore, ki so se razvili tako spontano in mimogrede v pisarni kot pravi odgovor na sicer bežen pozdrav: „How are you doing?“

Vesela sem za domač sprejem in pomoč Slovenke Mojce pri uvajanju v melbournsko življenje in za najino prijateljevanje. Neverjetno,

kako so se spletle poti, da sem jo spoznala. Zahvala gre naravnost angelu varuhu. Hvaležna sem za povabilo patra Cirila, naj pridem živeti v Kew. Kako zelo toplo, domače in prijetno je bilo bivanje v sobici na verandi, skupna zajtrka in kosili, kratki pogovori, ko smo se nenadejano srečali okoli hiše, nedeljske maše s slovenskim občestvom in tedenske jutranje maše, kjer je prišla do izraza slovenska dvojina. Kako čudovito je bilo uravnati misli in občutja pri maši v slovenskem jeziku, ko je šla beseda naravnost do srca, sprejeti prijazen pozdrav in očetovski objem, ko sem se vrnila s kratkih počitnic v Kanadi, prejeti hitro pomoč v zadevi herpes, dobiti na izposoje kar tri kolesa. Da, slovenska misijonska župnija je v hipu poslala moj tretji dom (če poleg Ljubljane štejem še Graz, kjer trenutno delam in živim).

Neskončno hvaležna sem za skupnost Emanuel, ki me je sprejela medse. Že v mojem drugem vikendu v Melbournu smo skupaj praznovali binško in sem tako lahko neposredno občutila dom na drugem koncu sveta. Vse je bilo postavljeno na glavo (letni čas, vožnja po levi, dolge mrzle in vlažne noči itd.), a Emanuel ostaja isti! Da, Gospod je z nami in se je bilo morda ravno zaradi tega tako težko ločiti na našem zadnjem srečanju. Čudoviti ljudje, čudoviti dogodki, čudoviti spomini. Hvala vam, hvala ti, ljubi Oče!

Maja Bitenc

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

»KAM SO ŠLA VSA LETA?«

Abraham je potrkal na moja vrata in mi voščil z Vami srečno pot v novo desetletje. Hvala Gospodu, našemu Bogu. Hvala Mariji Pomagaj, ki nas tako materinsko spremlja. Hvala mojim staršem in botrom, vsem, ki so me vodili v življenje, molili, domačim župnikom in kaplanom, katehistinji, sobratom frančiškanskim in drugim bratom redovnikom in sestram redovnicam, faranom in znancem na vseh krajih, vsem, ki sem jim lahko prižgal vsaj iskrico v očeh in srcu, da gremo lahko okrepljeni naprej. – Hvala Vam, dragi rojaki in sobratje, za voščila in praznovanja, za molitve in darove!

»Kam so šla vsa leta?« se sprašujem. V zgodovino, seveda. Med spomine. Uspehi in neuspehi. Božjemu usmiljenju izročamo preteklost, njegovi Previdnosti sedanost, njegovi ljubezni prihodnost. Zadnjič mi je neki rojak dejal: »Veste, pater, prvih sto let je najtežjih, pravijo, potem je pa bolje!« Toda v Božji Previdnosti in z darovi, ki jih imamo in razvijamo, imamo še drugo polovico, kot optimist pravi pesimistu ob kozarčku vina, ko sta ga oba polovico že spila: »Še pol ga imam!«

Kmalu bo zlati jubilej našega Merrylandsa – čez dve leti. Takrat

bo tudi moj srebrni duhovniški jubilej. Za obojni jubilej že sedaj zbirajmo duhovni šopek, da bo naša duhovna priprava skrbna, da ne bo samo nekaj zunanega. Naslednje, vmesno leto, bo zlati jubilej cerkve sv. Cirila in Metoda v Melbourneu – Kew (50 let), pri nas 45-letnica blagoslova cerkve, v Adelaidi in Wollongongu 35-letnica. Posejmo seme v dobro zemljo, da obrodi sad!

MED NAMI JE BILO...

Prvo nedeljo v avgustu, 6.8., sem po treh mesecih spet obiskal rojake v Kraljičini deželi, obisk pri sv. maši je bil nekoliko večji, ker sedaj nimamo bogoslužja na Gold Coastu. Naslednji dan smo z Mirkom in Anico obiskali njuno krajevno župnijo Stanley River Parish, v katero sta združeni župniji Matere Božje v Woodfordu in sv. Mihaela v Kilcoyu. Pri farni cerkvi Matere Božje v Woodfordu so uredili St. Mary's Garden of Tranquility – bogoslužni prostor z oltarjem in ambonom, kjer lahko skupine z duhovniki obhajajo sv. maše na prostem, zlasti v poletnem času, ali molijo križev pot. – Še isti večer je padla kocka, ko smo se pogovarjali s p. Cirilom po telefonu, ker smo iskali bogoslužni prostor za nedeljsko sv. mašo po romanju v Marian Valley v septembru. Še lepše bi bilo, če bi rojaki v Kraljičini deželi imeli kakšen svoj bogoslužni prostor, cerkev ali kapelo, toda pri sedmih, osmih križih ali kakšnem več ali manj je že vprašanje, kdo bi skrbel za Božjo hišo, račune in vzdrževanje, z mladimi Slovenci se praktično ne vidimo, pater pa ne pride tako pogosto gor.

Na porciunkulo, 2.8., dan znanega odpustka, ki ga je izprosil sv. Frančišek pri papežu za cerkvico Marije Angelske in ga sedaj lahko prejmemo v vseh cerkvah, kjer je redno bogoslužje, naši sosedje melkitski katoličani začenjajo devetdnevnicu pred praznikom Marijinega vnebovzjetja, vsak dan med tednom v drugi cerkvi. Pri nas smo imeli večernice trikrat po naših večernih sv. mašah.

Na predvečer velikega šmarna, 14.8., smo obhajali praznično sv. mašo najprej mi – ob 6.00 zvečer, potem še oni ob 7.00 zvečer, somaševala sva s kaplanom p. Melhemom Haikalom in šli smo v procesiji po stranskih prehodih z ikono Marijinega zaspanja (lat. dormitio, -nis Mariae), kakor oni še izvirno imenujejo praznik vnebovzetja in na koncu počastili ikono. Na veliki šmaren smo se zbrali v lepem številu tako pri jutranji kot pri večerni maši.

SV. MAŠE NARODOV v Varrovillu pri Campbelltownu se letos slovenski rojaki nismo mogli udeležiti, nekateri zaradi bolezni – v Wollongongu nas je pri avgustovski sv. maši kar nekaj manjkalo, - drugi zaradi drugih okoliščin. Jaz pa sem bil zadržan zaradi slovesnosti, ki so jo imeli melkiti pri našem Sv. Rafaelu. Sv. mašo ob 11.00 dopoldne je vodil njihov škof msgr. Robert Rabbat, po sv. maši smo šli v procesiji okrog cerkve z relikvijo sv. Mirjam od Križanega Jezusa – Mariam Baqardi (1846-1878), ki jo je leta 2015 razglasil za svetnico papež Frančišek. O tej slovesnosti je novinar objavil reportažo v Catholic Weekly. Po sv. maši smo se zbrali k preprostemu kosilu v naši dvorani in na dvorišču, kjer so posebej spekli njihov kruh in ga postregli z njihovimi namazi, nekaj pečenega mesa, solat in slaščice – pri teh so tudi Libanonci pravi mojstri. Naši ljudje, ki so se zbrali že prej po naši sv. maši, so bili prav veseli čokoladic, ki so jih prodajali za sklad župnije sv. Elija za novo cerkev.

OČETOVSKI DAN smo praznovali s sv. mašo, pri kateri smo se spomnili naših očetov, ob koncu sv. maše sem zmolil molitev za blagoslov družin in blagoslovil očete in družine. Udeležba je ta dan običajno velika, letos pa smo imeli v cerkvi še dovolj prostora in svežega zraka.

NA MALI ŠMAREN, 8.9., sem maševal dopoldne, večerno sv. mašo pa je vodil melkitski župnik p. Joshua Anwar El Khoury, ker sem šel popoldne že na Gold Coast za sobotno romanje v Marian Valley. Iz Sydneya nas je bilo 6 romarjev: Jože in Viktor Košorok, Maks Namestnik, Anton in Gizela Špiclin in jaz. Pred leti smo šli dvakrat

z avtobusom, sedaj pa nekateri že ne morejo več na dolgo pot. Tudi domačih rojakov iz Kraljičine dežele je bilo tokrat manj. Naslednje leto bo romanje v Marian Valley teden kasneje - ker je mali šmaren, 8.9.2018, na soboto, bo naše romanje v Marian Valley 15.9.2018. Označimo si datum, ko dobite nov koledar.

MOJ ABRAHAM

Hitro je prišel. Že v četrtek, 21.9., smo se zbrali in ga prvič praznovali z molitveno skupino. Po sv. maši smo se zbrali k samopostrežnemu kosilu, ki so ga pripravile Elizabeta Kociper, Sonja Fisher, Marija Modrijančič, Dragica Valenčič, Angela Zadel. Hvala tem in še drugim pridnim, tudi zato, da smo bili dobra družba! V soboto smo na Klubu Triglav Mounties praznovali z duhovniki. Povabil sem okoliške duhovnike iz naše

postavil pred naš oltar v zahvalo. Pred sv. mašo me je pozdravila Jožica Modrijančič in izročila šopek rož. Po sv. maši smo nazdravili v dvorani in razrezali največjo torto. Popoldne smo se zbrali še pri sv. maši v Wollongongu in po večerji v dvorani razrezali še eno torto, ki jo je priskrbelo Ivanka Jaušovec.

Prvi dan oktobra smo praznovali RAFAELOVO ŽEGNANJE in zakonske jubileje.

nekdanje dekanije Holroyd in hrvaške brate frančiškane. Zbralo se nas je pet: hrvaška patra Petar Horvat iz St. John's Parka in Josip Kešina iz Blacktowna, melkitski župnik p. Joshua Anwar El Khoury iz Guildforda in sosed župnik g. Paul Marshall iz Greystanesa, drugi so se opravičili. Zvečer sem povabil vernike po sv. maši v dvorano, med njimi so bili naš zaslužni akolit Toni Šajn in melkitska gospoda p. Joshua in diakon Georges Tadourian in razrezali smo še eno torto v naši dvorani. Melkitska gospoda sta mi v imenu faranov župnije sv. Elija podarila ikono Gospodovega oznanjenja Mariji, ki sem je nadvse vesel, ker me spominja na mojo domačo župnijo v Tržiču, kjer imamo župnijsko cerkev Gospodovega oznanjenja, in na naše cerkve, ki jih vodimo frančiškani: v Ljubljani na Tromostovju, v Nazarjah, na Kostanjevici pri Gorici. V nedeljo, ko je bila »glavna slovesnost«, sem ikono Oznanjenja

Osem parov je prejelo poseben blagoslov, vsi skupaj pa blagoslov pri sv. maši, saj je zlatoporočencev še nekaj. Zakonski jubilaranti so letos: ŠTEFAN IN ANA ŠERNEK (60 let – biserna poroka), IVO IN TEJA BAVČAR (57 let), FRANC IN FRANCKA MRAMOR (57 let), ŠTEFAN IN HELENA ZADRAVEC (54 let), MIRKO IN MARIJA GODEC (50 let – zlata poroka), BRANKO IN LJUBICA PEZDIRC (50 let – zlata poroka), IVAN IN KLARA BRCAR (45 let), ANDREJ IN OLGA KONDA (25 let – srebrna poroka), NIGEL IN KAREN MILLS (25 let – srebrna), DOMINIK IN MICHELLE DOBAJ (15 let). Tudi med mlajšimi je že kar nekaj jubilarantov, če kdo ve še za koga, se lahko dogovorimo za posebna srečanja ali začnemo kakšno zakonsko skupino, kot jih imajo v marsikaterih naših župnijah v Sloveniji. Vabilo še velja!

Po sv. maši smo se zbrali h kosilu v dvorani. Kosilo so pripravljale Olga Konda, Mojca Kovač, Zora Johnson, mize so okrasili Danica Petrič, Lojzka in Lojze Husarek. Pri strežbi so pomagali še Veronika Konda, Lojzka in Lojze Husarek, pri baru sta stregla Lojze Slatinšek in Rudi Korpar. Sonja Fisher je poskrbela za nageljčke za naše slavljence in poskrbela še za marsikaj, kot vedno. Bog povrni vsem!

NAŠE ORGLE: V prejšnjih Mislih smo poročali o naših orglah, ki jih je julija letos popravil in uglasil g. Dizzy Dizon iz Ryde-a, in sedaj organisti spet igrajo Bogu v čast in nam v veselje. Če se bo problem ponovil, bomo prihodnje leto mislili na nove. V konferenčni sobi – razredu za odrom so še dvoje orgle, ki jih že dolgo nismo uporabljali in jih je mojster pregledal zadnji teden v septembru. Upamo, da jih še kako uporabimo ali prodamo tja, kjer pridejo prav, dokler bodo zdržale. Delavci podjetja STATEWIDE TREE SERVICES pa so v torek, 26.9., požagali tri palme in pinijo ob naši dvorani. Palme so se že sušile, pinija se je razrasla in korenina je že pritiskala v temelj dvorane, da nismo mogli odpreti stranskih vrat. Upamo, da bo zdaj problem rešen.

PRVO SV. OBHAJILO

MARCUS DANIEL SLATINŠEK, 9, sin Richarda in Evelyn, r. Brec, je prejel prvo sv. obhajilo pri sv. maši pri našem Sv. Rafaelu v nedeljo, 20.8.2017. – Marcus je že dve leti in pol naš ministrant.

Dear Marcus, we wish You that Jesus fulfills Your life all Your days!

Letošnji zakonski jubilarjce.

POROKA

JAKOB JOHN JAUŠOVEC, 20, sin Ernesta Franka Jaušovca in Gail Dorothy, rojene Emanuel, in MELISSA ANNE HOLLAND, 22, hči Andrewa in Carolyn Jane, rojene Hardy. Priči sta bili Benjamin James Arnold in Rachael Louise Joukador. Wollongong – Figtree, slovenska cerkev vseh svetih, 31.8.2017.

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL

22.10.: MISIJONSKA NEDELJA: Obe nabirki bosta namenjeni misijonom, prva je splošna, ki jo zberemo za misijone po vsem svetu. Druga pa bo namenjena našim misijonarjem. Iz naše Slovenske frančiškanske province sv. Križa je sedaj samo eden misijonar, p. Hugo Delčnjak, ki deluje sedaj v Francoski Gvajani, pred dvema leti je obhajal zlato mašo, 5.1.2018 bo dopolnil 80 let. Pred več kot 40 leti, ko je deloval v Togu v Afriki, je obiskal tudi nas, Slovence v Avstraliji. Na misijonsko nedeljo, 22.10., bo po sv. maši sestanek pastoralnega sveta in delovne skupine. Moči starejših rojakov, tudi naših pridnih kuharic, pešajo in primanjkuje pridnih rok, zato se bomo morali pogovoriti, kako naprej, naročiti hrano – CATERING, če ne bomo mogli drugače. – Lahko še kaj stisnemo, postorimo?

1.11.: SREDA, PRAZNIK VSEH SVETIH: OB 8.45 SE BOMO ZBRALI K MOLITVI dveh delov rožnega venca za naše pokojne. SV. MAŠI BOSTA OB 9.30 DOPOLDNE IN OB 7.00 ZVEČER.

2.11. SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH: je letos v četrtek. Ob 9.45 se bomo zbrali k molitvi drugih dveh delov rožnega venca. Sv. mašja je ob 10.30 kot običajno, blagoslov z Najsvetejšim in še ena tiha sv. maša. - Tretja sv. maša pa bo ob 7.00 zvečer.

5.11.: NEDELJSKASV.MAŠAVROOKWOODU ob 10.00 dopoldne v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju na katoliškem pokopališču. Spored:

a) Ob 9.00 dopoldne: Blagoslov grobov na starem slovenskem pokopališču.

b) Ob 9.30 dopoldne rožni venec v kapeli Mavzoleja.

c) Ob 10.00 dopoldne sv. maša in potem blagoslov na novem pokopališču. Pri sv. maši poje mešani zbor. Prosimo, označite si datum in se obvestite med seboj, saj nekateri kar naprej sprašujejo, kličejo po telefonu, »kdaj bo sv. maša za vse svete«. Za praznik vseh svetih je točno objavljeno zgoraj, za nedeljo prav tako, samo prav se moramo obvestiti.

12.11. ZAHVALNA NEDELJA. Pri sv. maši bomo zapeli zahvalno pesem.

19.11.: IGRALSKA DRUŽINA IZ MELBOURNA bo po naši sv. maši uprizorila na našem odru veseloigro avtorja Vinka Moederndorferja »Usodni zmenki« v priredbi Drage Gelt in Anice Markič. Vstopnina \$ 10.

3.12.: 1. ADVENTNA NEDELJA IN MIKLAVŽEVANJE (prva nedelja v decembru): K SV. MAŠI LEPO VABLJENI OTROCI, STARŠI stari starši, tudi botri v čim večjem številu, da se skupaj zahvalimo Gospodu za letošnje šolsko leto. Posebno vabljeni prvoobhajanci in birmanci, tisti, ki ste prejeli zakramente v avstralskih župnijah.

BOŽIČNE SV. MAŠE:

24.12.: Na 4. adventno nedeljo je že sveti večer. Pri nas je sv. maša ob 9.30 dopoldne kot običajno. - . – Ob 11.00 dopoldne in ob 6.30 zvečer obhajajo sv. mašo melkitski verniki in duhovniki.

25.12.: BOŽIČ: OPOLNOČI bo BOŽIČNA SV. MAŠA POLNOČNICA. – SV. MAŠA BO ŠE OB 9.30 DOPOLDNE.

26.12.: SV. ŠTEFAN: SV. MAŠA bo samo ob 9.30 dopoldne, zvečer sv. maše ne bo. Štefanovanje bo po sv. maši in skupno kosilo. – Prav tako bo sv. maša zadnji dan starega leta in prvi dan novega leta obakrat ob 9.30 dopoldne.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

SV. MAŠA NA PLANINKI bo predvidoma spet v božičnem času, o datumu boste obveščeni. NA GOLD COASTU do nadaljnjega ni slovenske Božje službe. – Slovenski Bocce klub Lipa Gold Coast je sicer dobil nove prostore v italijanskem klubu in predsednik obljublja, da bodo dejavnosti potekale nemoteno, vendar čas in kraj za Božjo službo še nista določena.

Če nas bo premalo, je res vprašanje, ali se spleča nadaljevati. Na romanju v Marian Valley nas je bilo domačih rojakov iz Queenslanda manj kot prejšnja leta.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času ob 4.00 popoldne.

8.10.: Pri sv. maši bomo brali pismo provinciala p. Marjana Čudna za Franciško nedeljo.

12.11.: ŽEGNANJSKA IN ZAHVALNA NEDELJA. SV. MAŠA je ob 5.00 popoldne.

V DECEMBRU sta dve sv. maši: v nedeljo, 10.12., redna sv. maša ob 5.00 popoldne in božična v nedeljo, 24.12., ob 8.00 zvečer – zgodnja božična polnočnica.

CANBERRA – GARRAN SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer do vključno velike noči (velika noč je 1.4.2018), od maja do septembra pa ob 5.00 popoldne: 15.10. začnemo spet ob 6.00 zvečer.

19.11.: ŽEGNANJSKA IN ZAHVALNA NEDELJA, sv. maša ob 6.00 zvečer.

V DECEMBRU sta dve sv. maši: redna v nedeljo, 17.12., in potem božična v ponedeljek, 25.12., obe ob 6.00 zvečer. Potrudimo se za udeležbo in sodelovanje, saj nas je bilo v zimskem času pri Božjih službah malo. Od maja do vključno septembra imamo sv. maše ob 5.00 popoldne, tako že tretje leto - v začetku je bil obisk zelo lep, potem je zelo upadel. Če Vam ura ne ustreza, mi to povejte, da se za novo leto 2018 dogovorimo kako drugače. Pri sv. mašah imamo tudi kratko pevsko vajo za ljudsko petje, da se naučimo še kakšno pesem.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša za slovenske rojake bo na praznik Kristusa Kralja, 26.11. (novembra!), ob 6. uri zvečer. Označimo si datum in povabimo še koga od rojakov, če ga srečamo ali poznamo. Po sveti maši se srečamo v župnijski sejni sobi ob prigrizku in se tudi dogovorimo za sveti maši ob prihodnjem letu 2018.

NAŠI POKOJNI

FRANC HORVAT je umrl v petek, 11.8.2017 zjutraj v Georges Hall. Oba z ženo Olgo sta redno prihajala k našim nedeljskim Božjim službam v Merrylands in sta bila dejavna člana našega občestva. Franc se je rodil v Gančanih v župniji Beltinci 3.10.1936. Po poklicu je bil zidar, v Avstralijo je prišel leta 1957 in se poročil z Olgo Balažic s Srednje Bistrice pri Črenšovcih. Zapušča hčerki Nado in Olgo, vnuke Marka, Stephena, Daniela, Nathana, Davida in Jessico. Vnuk Frank je že pokojni, prav tako je pokojna žena Olga, ki je umrla lansko leto, 30.5.2016, dočakala je 77 let. Franc je bil v nedeljo, 6.8., še z nami pri sv. maši in potem v dvorani, načrtoval to in ono, v petek zjutraj pa je umrl zaradi srčnega infarkta. K pogrebni sv. maši v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu smo se zbrali v zares velikem številu naslednji petek, 18.8.2017. Vnuk David mu je spregovoril v slovo. Franc in Olga počivata na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

AVGUŠTIN KOLENC je umrl 16.9.2017 opoldne v bolnišnici Liverpool. Rojen je bil v Grmovljah v župniji Škocjan pri Novem mestu 27.4.1937. Leta 1964 sta se poročila z Martino Andrejčič v Novem mestu. Avguštin zapušča ženo Martino, hčer Ireno z možem Ninosom Davidom, vnuka Jamesa in Daniela. Sin Tony se je pred leti smrtno ponesrečil. K pogrebnemu obredu smo se zbrali v ožjem družinskem krogu v petek, 22.9.2017, in ga pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu. Zadnji trije naši pokojni – Ignac Gjura, Franc Horvat in Avguštin Kolenc so si bili dobri prijatelji, povezani med seboj in – kakor bi se zmenili – eden za drugim odšli k nebeškemu Očetu.

pater Darko

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$3000: Triglav Mounties Group. **\$160:** Social Welfare Office Kew. **\$100:** Slovensko društvo Sydney. **\$70:** Maria Kosi. **\$60:** Miriam Klemen, Marija Butkeraitis. **\$40:** Maria Penca, Vida Valenčič, J&M Pal, Milena Čarli, Bernardka Telich. **\$20:** Slavka Ambrožič, R&K Hvalica, Antonia Renko, Olga Žužek. **\$15:** Jože & Milka Brožič. **\$10:** A&J Kruh, Olga Brne. **ZA MISIJONE: \$50:** Ivanka Bajt namesto božičnih voščilnic. **ZA LAČNE: \$40:** Vida Valenčič. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$200:** N.N. Canberra.

Bog povrni zvestim darovalcem!

My Aunty Marija's 80th birthday party which was held on the 15th July 2017 at the Blacktown Workers Club. Her son, Ennio and grandson, Christopher travelled from the USA to celebrate this special occasion with her (they live in New York). It was the first time that she had ever met Christopher, her grandson, in person. At her party there were about 60 family and friends present. A photo of Marija with some family members. From Left to right (standing): Joe Robar (brother), Christopher Cavuoto (grandson), Josie Twrdy (sister), John Robar (brother), Ennio Cavuoto (son), Janko Robar (first cousin). From left to right (seated): Marija and Max Robar (brother). *Karen Mills (nee Twrdy)*

Slovenska igralska skupina Melbourne prireja veseloigro v enem dejanju

Usodni zmenki

Premiera - Versko in kulturno središče, Kew v nedeljo, 22. oktobra 2017 ob 11.30 dopoldne
Slovenski klub **Jadran** v nedeljo, 29. oktobra 2017 ob 2.00 popoldne
Slovensko društvo **Planica**, Springvale v soboto, 11. novembra 2016 ob 2.00 popoldne
Slovensko društvo Geelong v nedeljo, 12. novembra 2017 ob 2.00 popoldne
Versko in kulturno središče, Merrylands, v nedeljo, 19. novembra 2017 ob 11.00 dopoldne

Igrajo: Valerija, želi srečati prijatelja
Mirko, želi srečati prijateljico
Roza, skrbi za cvetje v parku in ?
Mama
Albert, nekdanji Valerijin prijatelj

Vera Brne
Damon Rousis
Romana Žetko
Anica Markič
Tone Urbas

Avtor komedije Vinko Möderndorfer; režija, scenarij preuredili in dopolnili
z avtorjevim dovoljenjem Draga Gelt OAM in Anica Markič

Kuliso naslikala Lili Eggleston - Tomažič

Vstopnina samo \$10.00.

Pridite, zabavno bo.

Vabljeni!

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Štefan Šernek, predsednik SDS

OČETOVSKI DAN smo praznovali v nedeljo, 3. septembra. Praznovanje se je pričelo ob enih popoldne, program pa je bil ob 2.30. Pri vratih je očeta sprejemala gospa Ana Šernek, ki je vsakega posebej pozdravila in počastila z viskijem ali pelinkovcem, česar so bili vsi veseli. V začetku programa kot predsednik pozdravim vse prisotne člane in naše goste. Potem voščim vsem očetom ter jim zaželim, da bi ostali zdravi in veseli v krogu svojih najdražjih.

Sledile so recitacije: Danica Petrič je recitirala pesem *Kadar se spomnim očeta*, Milka Debevc pesem *Košnja*, Zorica

Johnson *Praznuješ oče*, Danica Petrič *Zate, oče*, program pa je zaključila Zorica Johnson s pesmijo *Moj oče*.

Po zaključku programa smo čestitali članom Slovenskega društva, ki so praznovali rojstne dneve. Ana Šernek je praznovala 79. rojstni dan, Gusti Jambrovec pa je 30. julija dopolnil 80 let. V imenu odbora Slovenskega društva vse najboljše Gustiju, pa tudi njegovi ženi Milki, ki je prav tako praznovala rojstni dan, želimo zdravja in veselja. Vse najboljše tudi vsem drugim, ki praznujete rojstne dneve ali obletnice!

V nedeljo, 8. oktobra smo imeli **OKTOBERFEST**. Za ples je igral Henry Hajek (One Man Band), kuhinja pa je bila odprta od 12. uri dalje.

NAŠE PRIREDITVE

Nedelja, 22. oktobra: Za ples bo igral Henry Hajak, kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

Nedelja, 12. novembra: Za ples bo igral ansambel The Masters, kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

Nedelja, 26. novembra: Za ples bo igral ansambel Tyrolean Echoes, kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

Nedelja, 10. decembra:

Imeli bomo **MIKLAVŽEVANJE**, za ples bo igral ansambel Alpski odmevi. Miklavž bo otrokom prinesel darila Slovenskega društva Sydney, zato jih to nedeljo še posebej vabimo, da pridejo. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

Drugič pa kaj več. Lepo pozdravljam vse!

Štefan Šernek

Besedilo in foto: Martha Magajna

BALINARJI TRIGLAVA

V zimskem času in v zgodnji pomladi se število balinarjev na naših baliniščih precej zmanjša, saj se veliko naših članov v tem času poda preko morja na obisk v staro domovino na sončni strani Alp in še v par sosednjih držav. V zadnjih letih se nam je pridružilo kar večje število sosedov - Istrijanov in Italijanov, ki jim je vseč prijetno vzdušje na Triglavskih baliniščih. Ob koncu evropskega poletja pa se balinišča spet napolnijo vsako sredo in vsako soboto popoldne, s skupno večerjo v soboto po končanem tekmovanju.

Med posameznimi enournimi tekmovanji je dovolj odmora za pogovor, kavico ali čaj s pecivom ali za kozarec vina ali piva in pogovor. Tekmovalne ekipe izžrebamo tako, da ima vsak priložnost dobiti za partnerja enega od boljših tekmovalcev in ima tako boljšo priložnost za denarno nagrado. Večina tekmovalcev je že v precej

zrelih letih, vendar jih to ne ustavi, pritegne jih družba in tudi zdravniki svetujejo, da je ta šport zelo dober za zdravje in razgibavanje starih sklepov.

Ena od najzvestejših balinark je Cvetka Berginc, ki ni več daleč od starosti 90 let, pa se še vedno potruzi, da pride ob sobotah na dolgo pot iz Enfielda, da bi se srečala s prijatelji na baliniščih in včasih, če dobi dobrega partnerja, kot je Lojze Magajna, dobita celo prvo mesto na tekmovanju.

Mladincev nimamo veliko, zato smo pa toliko

bolj ponosni na mladega Daniela Samsa, fanta slovenske krvi iz balinarskih družin Samsa - Fabjančič. Naš Daniel Samsa si je priboril mesto v balinarski reprezentanci Avstralije, ki se je udeležila svetovnega prvenstva v Casablanci sredi septembra letos. V tekmovanju proti svetovnim balinarskim velesilam, kot so Slovenija,

Trener balinarjev Lojze Magajna in Cvetka Berginc

Triglavski balinarji ob sredah

Daniel Samsa

Italija, Francija in Hrvaška si je za Avstralijo priboril bronasto medaljo v „Bowl Throw“ balinanju. Čestitamo, Daniel! Na istem tekmovanju smo videli, da si je Slovenija priborila toliko zlatih medalj v različnih oblikah balinanja, da mi še sedaj zveni v ušesih slovenska himna. Bravo, Slovenci!

OČETOVSKI DAN V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES Nedelja, 3. septembra 2017

Bog blagoslovi vse očete - in mame tudi, saj brez njih ne bi bilo očetov! Spet smo se zbrali v našem klubu na lepo nedeljsko popoldne očetovskega dne. Kosilo je bilo pripravljeno s samopostrežnim solatnim barom z zmerno ceno in je zelo popularno. Vsak obiskovalec je dobil poleg kosila še brezplačno pivo in vreme je bilo že dovolj sončno, da se je pivo zelo prileglo. Navzoči so bili očetje, matere, sinovi, hčere in veliko vnukov... slovenske družine, med njimi pa tudi obrazi drugih barv in drugačnih potez. Naša občina Fairfield ima največje število različnih narodnosti, ki se počasi zlivajo v eno pisano tapeto Avstralije. Naš klub je postavljen v središču različnih narodnosti

in v primerjavi s temi množicami je število Slovencev v svetu, v Avstraliji in v naši okolici premajhno, da bi lahko vsak dan napolnili naše klube. Zadovoljni smo, da nam sosodje vseh narodov pomagajo vzdrževati klub in da je ta klub tam, kjer smo ga postavili pred skoraj pol stoletja in da še vedno lahko pridemo in se tam srečamo s prijatelji. Za zabavo nam je trio Duke igral lahkotno glasbo, ob kateri se lahko pogovarjamo, saj naša druga in tretja generacija niso

Zabava za otroke na dvorišču.

**Očetje vseh barv
in vseh narodnosti!**

**Danilo in Sofija Šajn s sinom Joškom,
snaho Lindo in vnukinjo. Sofija in Danilo Šajn
sta hkrati praznovala 91. rojstni dan in očetovski dan.**

**Branko Fabjančič
s hčerko Stefanie in prijatelji.**

tako navdušeni nad našimi polkami in valčki, kot smo bili mi. Dvorana je bila polna družin in otroci so komaj dočakali, da so pobegnili na dvorišče, kjer jih je čakal gumijasti grad in druge dejavnosti in igrice za zabavo najmlajših. Po končanem kosilu so bile izžrebane nagrade za vstopne številke. In spet smo bili vsi za eno leto starejši. Vse najboljše, vsi naši prijatelji očetje, in da se srečamo še na naslednji očetovski dan leta 2018!

Tone Vrh je v invalidskem vozičku, pa še vedno praznuje očetovski dan v klubu z ženo Marico.

Jože Vozila je dobil nagrado za očetovski dan.

TUDI V KLUBU TRIGLAV SMO PROSLAVILI 50. ROJSTNI DAN PATRA DARKA.

V soboto, 23. septembra 2017, je voditelj Slovenskega misijona Merrylands, pater Darko Žnidaršič, srečal Abrahama. Pater Darko je priden in deloven človek, ki poleg svojega dela v obsežni in raztreseni slovenski župniji pomaga tudi drugim. Pogosto opravlja sveto mašo za italijansko skupnost v župnijski cerkvi v Merrylandsu, pomaga hrvaškim frančiškanskim patrom v "Kardinal Stepinac Village Nursing Home", ki so najbližji sosede Kluba Triglav Mounties. V soboto, 23. septembra, na dejanski dan, ko se je pater Darko srečal z Abrahamom, smo mu v Klubu Triglav pripravili majhno proslavo s kosilom, na katerega je povabil nekaj svojih duhovnih sodelavcev iz drugih župnij. Predsednik Kluba

Ansambel Duke

Triglav, Peter Krobe, mu je v imenu uprave kluba in vseh slovenskih članov zaželel še mnogo zdravih in zadovoljnih let med nami. Bog Vas živi, pater Darko!

G. Joshua Anwar El Khoury, župnik melkitske katoliške župnije sv. Elija v Guildfordu; g. Paul Marshall, župnik v Reystanesu; p. Darko Žnidaršič; p. Petar Horvat, hrvaški frančiškan v St. John's Parku; p. Josip Kešina in predsednik g. Peter Krobe.

NSW SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS YEAR 2017

Outstanding Achievements In Art And Culture 2016 ŠTEFAN ŠERNEK Jr.

Steve Šernek je bil rojen 12.12.1957 v avstralsko-slovenski družini Štefana in Ane Šernek, oba doma iz slovenskega Prekmurja, dobro poznana širom Avstralije po njenem delu za slovensko skupnost. Mladi Štefan se je od staršev naučil govoriti slovensko, hkrati pa je od očeta pridobil tudi veselje do glasbe. Oče je prepoznal sinov talent ter veselje do harmonike in poskrbel je, da je deček imel strokovnega učitelja in ta ga je kmalu pripravil za prve glasbene nastope in tekmovanja. Steve je kmalu igral z očetom na slovenskih zabavah in srečanjih. Pri 12 letih je pel božične pesmi v »Boys Choir« v Westfieldu in kasneje tudi spremljal druge pevce s harmoniko. Steve je imel 16 let, ko je ustanovil svoj prvi plesni ansambel »Šernek's Trio«, ki je igral za patra Valeriana v verskem središču Merrylands, kasneje pa je postal Šernekov kvartet, nato pa se je razvil v Srebrne strune, ki je v Sydneyju 1976-77 posnel svojo prvo slovensko ploščo. Pod novim imenom „Alpski odmevi“ so postali nosilci slovenske narodne glasbe. Nastopali so tudi za številne druge evropske narodnosti; Nizozemci so jih sprejeli kot svojo karnevalsko skupino tako v Chatswoodu kot kasneje v Wellingtonu na Novi Zelandiji za nizozemski karneval. Štefan je plesal v Sydneyju v folklornem plesnem ansamblu v režiji g. Pogačarja in gospe Košorok. Slovensko skupnost so predstavili na številnih kulturnih dogodkih v NSW. V starosti 19 let je na plesu v Slovenskem klubu Planica v Wollongongu spoznal Julie, „Miss Planica“, ki je kasneje postala njegova žena in partner v folklorni plesni skupini. Leta 1979 je v Dramski skupini Triglav nastopal v vlogi mladega ljubimca v čudoviti komediji „Dve nevesti“ z velikim uspehom.

In later years a new inspiration caught hold of Štefan's musical tastes, broadening to Jazz, Rock and Blues in the form of Zydeco, the American based roots music from New Orleans and Louisiana. Štefan brought his Slovenian Australian style to this music. The band he helped create, Psycho Zydeco, went on to record 5 albums, performing on international festival stages,

Radio and Television appearances, BBC Scotland's "The Usual Suspects", live ABC radio performances and at some of the largest festival stages around Australia. Highlights being: playing New Year's Eve in front of 120,000 people in Darling Harbour Sydney, Edinburgh, Brecon-Wales, jazz festival shows in London and Brussels. Some highlights in Australia: festivals at Byron Bay, Broadbeach Blues, Gympie Muster, Tamworth country Music festival, Thredbo Jazz, Thredbo Blues, Australian blues festival Goulburn, Victor Harbour Folk festival SA, in Victoria the Port Fairy folk festival and Wangarratta Jazz, and the Woodford folk festival QLD. At these folk festivals there was opportunity to be part of concerts where he was able to highlight his Slovenian roots. Štefan is still playing in front of new and familiar audiences, revelling in the thought that his music is still making a lot of people happy, he is still consistently making time to play within the Slovenian community. Both daughters Riannon and Shelley have been inspired somewhat by dad, playing Violin, Piano, and guitar, singing in the Australian Youth Choir and dancing in a Slovenian Folk Dancing Group at Slovensko društvo Sydney. Steve is now a granddad. Welcome to Oceane, Riannon's daughter and the next generation.

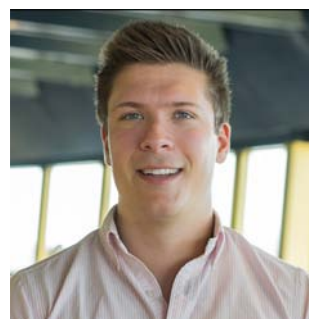
Starejši Slovenec leta 2016 EMIL HRVATIN

Emil je bil rojen v vasi Skadanjščina pri Matariji v Slovenskem Primorju. Bil je peti otrok od devetih na majhni kmetiji, ki je težko preživljala toliko ljudi in Emil je pri starosti 19 let pobegnil v svet. Prvi poskus se mu je ponesrečil in obsojen je bil na dve leti zaporu. Po prestanem zaporu ga je ponovni poskus srečno pripeljal preko Italije decembra 1954 z belgijskim letalom Sabena v Avstralijo. Po kratkem času v taborišču je z lahkoto našel zaposlitev na različnih krajih, najbolj pomembno na projektu "Snowy Mountains", kjer je ostal do leta 1959. Na dopustu v Sydneyu se je srečal z rojakinjo Doro, s katero sta se leta 1958 poročila. Po končanem delu v Snowy sta se leta 1960 vselila v svoj prvi dom v Cabramatti, jugozahodnem predmestju Sydneya. Istočasno sta tudi našla stike s slovensko skupnostjo v Sydneyju. V tem času so slovenski delavci prispevali majhen del zaslužka za slovenski časopis „Žar“ in za "Slovenski dom", organizacijo, ki je slovenskim priseljencem pomagala ohranjati stike z njihovo kulturo in dediščino. Emil in Dora sta se pridružila Klubu Triglav, kjer sta se skupaj s prijatelji udeleževala tedenskih družabnih srečanj s številnimi dejavnostmi, pikniki, plesi, prijateljskimi športnimi tekmovanji na novo zgrajenih baliniščih itd. Emil je pogosto pomagal pri pripravi BBQ kosil, Dora pa se je vključila v ženski oddelek balinarjev. Ko se je gradila ustrezna klubska dvorana, je Emil pomagal pri gradnji, posebno pri kovinarskih delih. Z Doro sta tudi sodelovala pri prostovoljnih delih na tedenskih srečanjih, pripravah za funkcije, kot so plesi, poroke, kulturne praznovanja, koncerti itd. Emil in Dora sta bila tudi pomembna člana rastočega balinarskega oddelka, v okviru katerega so tekmovali redno na domačih

baliniščih, pa tudi v medklubskih tekmovanjih in v Balinarski zvezi NSW. Po združitvi Kluba Triglav najprej s klubom Panthers in kasneje, ko je Triglav postal del družine Mounties klubov in ko so večino fizičnega dela prevzeli plačani uslužbenci, sta se oba posvetila balinarski sekciji: redno balinanje dvakrat na teden, čiščenje in vzdrževanje balinišč in priprava osvežil za igralce. Emil je vedno prvi, ki pride, da bi pripravil stvari za tekmovanje. Prav tako je vedno eden od prostovoljcev za pripravo BBQ prigrizka otrokom ob mesečnih družinskih prireditvah. Zelo smo veseli in zadovoljni, da se najde taka zanesljiva oseba kot Emil Hrvatín za pomoč pri tako pomembni skupini, kot je Triglav Bocce in pri delu z najmlajšimi!

Outstanding Young Slovenian Of The Year 2016 JAMES KOZELJ

James je avstralski Slovenec tretje generacije, rojen v Sydneyju. Njegovi stari starši in starši so bili aktivno vključeni v slovensko avstralsko skupnost v NSW od vsega začetka od njihovega prihoda v Avstralijo. Ta močna in ponosna povezava do slovenske dediščine je imela velik vpliv na Jamesa do današnjega dne. James je imel od najzgodnejših let močno delovno etiko, katero mu je že v zgodnji mladosti vcepila njegova družina. Kot mladenič je bil izjemno nadarjen učenec, ki je dosegel HSC UAI 99,35 in končal 2. mesto v svojem diplomskem delu na Strathfield College v Strathfieldu. Za te akademske rezultate je prejel nagrado NSW Premiers, ki jo podeljujejo študentom za odlične rezultate pri širokem spektru predmetov. His working career commenced in 2009 when he started working as an

auditor with the NSW Audit Office. During this time, he undertook his undergraduate degree, graduating with a Bachelor of Commerce from the University of NSW. It was at the Audit Office where he met his beautiful wife, Bibiana. He continued to work towards his goal of working in the banking industry, and in 2011, he was successful in obtaining an internship at Macquarie Bank. Currently, he is a Manager in the Transportation Finance team within the Corporate and Asset Finance division. His role focuses around providing structure asset financing within the commercial aviation and rail space. As part of his role, he travels regularly to the UK and Europe and has used this as an opportunity to often visit family in Slovenia and learn first-hand about the culture and traditions of his ancestor's homeland.

James not only works hard to become a leader in his chosen field but is a man who also has a strong social conscience. Whilst at high school, he was an active member of the St. Patrick's Social Justice Group, volunteering on the St. Vincent de Paul food vans. In 2016, James co-ordinated a fundraising team for the annual Cerebral Palsy Alliance 'September' initiative which raised over \$10,000 for a charity close to his heart. James has always been inspired by the spirit of his Slovenian heritage and acknowledges that this has helped to make him the successful family and community oriented person that he is today.

Congratulations James, your achievements to date have been impressive!

IZ KRALJIČINE DEŽELE Queensland

Mirko Cuderman

MARIJA POMAGAJ

JE V AVSTRALJI NAŠA KRALJICA

Praznovanje raznih obletnic je v naši starejši generaciji vse bolj pogosto in tudi pomembno za nas. V naši slovenski skupnosti pa je praznovanje obletnice blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj v Marijini dolini (Marian Valley) najbolj priljubljen in slovesen dogodek. Takrat se srečamo rojaki iz skoraj vse Avstralije v Queenslandu - Kraljičini deželi. Letos smo praznovali 8. obletnico blagoslovitve. Zopet so nas s svojim obiskom razveselili rojaki iz daljnih krajev Melbourne, Adelaide in Sydneya. Pater Ciril nam je v pridigi govoril o praznovanju Marijinih obletnic doma in po svetu. Letos namreč praznujemo 300 let od kronanja Svetogorske Kraljice, 110 let od kronanja Marije Pomagaj na Brezjah in stoletnico Marijinih prikazovanj pastirčkom v Fatimi. Marija je naša Kraljica. Slovenski narod nima druge kraljice kot našo nebeško Mater Marijo. Slovenija, kakor tudi Avstralija, je sprejela Mater Marijo za svojo nebeško Kraljico. Queensland se ponaša s kraljičinim imenom. Na to nas je že pred več kot 50 leti pogostokrat opomnil pokojni koroški duhovnik dr. Ivan Mikula, ki nas je večkrat obiskoval in za nas maševal.

V soboto, 9. septembra, smo se zbrali v Marijini dolini pri naši sveti maši, ki jo je vodil pater Ciril Božič, somaševala sta pater Darko Žnidaršič in domači pater pavlinec Anthony. Pater Darko nam je s svojim petjem poživil bogoslužje in praznovanje. Jože Čeh mu je pri petju pomagal, da smo kot celotna skupnost enoglasno peli tako, kot smo bili vajeni petja doma v Sloveniji ob skupnih praznovanjih. Posebno lepo je bilo petje med procesijo in pri naši kapelici. Jože Gjerek, ki vestno skrbi za vrt in gredice pred kapelico, nam je pokazal lepo priznanje, ki so mu ga dali patri pavlinci, ki skrbijo za Božjo pot v Marijini dolini. Vsi romarji in obiskovalci na splošno ocenjujejo, da je vrt okrog naše kapelice najlepši med vsemi drugimi vrtovi pri kapelicah različnih narodnosti. Letos nas je bilo manj navzočih kot prejšnja leta, ker se naša generacija stara. Veseli pa smo bili snidenja z romarji, s katerimi se poznamo že dolga leta, posebno z Marijo Anžič, ki skrbi in vodi celoten

program romanja, Lojzetom Jeričem iz Melbourne, ki je izdelal našo podobo brezjanske Marije Pomagaj, in 90-letnim Sydneyčanom in bivšim Brisbančanom Jožetom Košorokom. Praznično in veselo razpoloženi smo bili pri dobrem skupnem kosilu, ki nam ga pripravijo slovenske kuharice pod vodstvom Marte Gjerek in nas vedno lepo postrežejo. Ta slovesni dan nam je vedno prekratek, ker se morajo oddaljeni romarji že kmalu popoldne posloviti, ker jih čaka dolga pot. Vendar pa so lepi spomini na naše srečanje in romanje še dolgo časa z nami.

Naslednji dan, v nedeljo, 10. septembra, so se naši romarji in nekateri domači rojaki, ki živijo na Zlati Obali – Gold Coastu, odpravili z avtobusom proti severu, v našo župnijo Stanley River Parish, dobro uro in pol vožnje od Brisbana. Pri naši Marijini župnijski cerkvi v Woodfordu, kjer smo slovenski rojaki s patroma Cirilom in Darkom in našim domačim župnikom obhajali nedeljsko sveto mašo, smo tukajšnji farani sredi avstralskega gozda s prostovoljnimi delom uredili St. Mary's Tranquility Garden – Marijin vrt zbranosti. Tu smo postavili postaje križevega pota in oltar za maše na prostem. Farani so bili vedno bolj navdušeni in vsak je po svoje pripomogel, da imamo sedaj lep in priljubljen vrt – župnijski park.

Naši domači farani – Avstralci – so se nam, slovenskim rojakom, pridružili pri nedeljski sveti maši v naši podeželski cerkvi. Bogoslužje smo obhajali slovensko in angleško. Naš župnik g. Geoffrey Agu, Nigerijec, je bil posebno vesel slovenskih romarjev in nas je pozdravil ob prihodu in ob slovesu. Po sveti maši smo pripravili kosilo – BBQ v naši župnijski dvorani, kjer smo bili naprej vesela družba. Avstralski verniki so bili prepričani, da imajo v svoji sredi mogočen pevski zbor.

Razložil sem jim, da Slovenci radi pojemo, posebno takrat, ko smo veseli in v dobri družbi. Mark Feldman je v imenu naše krajevne župnije za dobrodoščilo slovenskim romarjem sestavil in deklamiral lepo pesem. Imeli smo

se res lepo in šli zadovoljni domov. V spomin na naš lep dan so bile v našem župnijskem listu objavljene fotografije našega srečanja in po maši je Fr. Geoffrey prebral zahvalno pismo, ki mu ga je poslala Marija Anžič. Naj dodam prisrčno zahvalo vsem navzočim gostom za obisk, radodarnost, petje in dobro voljo. Slovenci smo po vaši zaslugi dobili dobro ime na tem delu Avstralije. Predvsem hvala patru Cirilu, patru Darku in Mariji Anžič.

DRUŠTVENE NOVICE

V nedeljo, 24. septembra 2017, je bil letni sestanek Bocce Centra Planinka Inc., ki je privabil lepo število rojakov. Predsednik Tone Brožič je poročal o zaključeni prodaji spodnjega dela zemljišča. Zaradi številnih zahtev občine se je prodaja vlekla tri leta. Prodaja je bila za nas res potrebna, da smo tako lahko krili osnovne društvene stroške davka, zavarovalnine in elektrike, ki znašajo okrog \$ 10.000 letno. S to prodajo nam je omogočeno nadaljnje društveno delo. Izvoljen je bil novi upravni odbor: Tone Brožič – predsednik, Bruno Stopar – podpredsednik, Sofija Durič – blagajničarka, Mojca Cvetkovič – tajnica, Mirko Cuderman - pomočnik tajništva, Ivan Hlupič – gospodar in Rossanna Moreno – društvena kuharica. Z veseljem smo sprejeli med nas Rossanno (Rozi), potomko slovenskega rodu, ki je nedavno z možem prišla iz Venezuele, kjer trenutno vlada velik nered v državi.

POKOJNI

Tudi tokrat moram poročati o smrti tukaj dobro poznane rojaka **FRANCA HRVATINA**, ki je umrl v Caloundri 10. avgusta 2017. Franc je bil rojen 18. junija 1931 v kraju Studena gora pri Ilirski Bistrici. Doma se je izučil za pleskarja, toda v Avstraliji se je lotil gradbeništva in je gradil hiše. Leta 1956 se je doma poročil z Ivanko. Oba sta kmalu po poroki skupaj pobegnila v Italijo in naslednje

leto 1957 prišla v Avstralijo. Najprej sta živela v Melbourne, leta 1969 sta se preselila v Queensland. Pokojni Franc in Ivanka sta bila vedno zelo aktivna v slovenski skupnosti. Franc pa je bil posebno poznan kot dober pevec. Bil je vseskozi aktiven član v raznih slovenskih pevskih zborih v Sloveniji in Avstraliji. Zadnja leta sta skupaj z Ivanko obiskovala domove ostarelih in stanovalcem prepevala razne verske in avstralske ter slovenske narodne pesmi. Od pokojnega Franca smo se poslovili v četrtek, 17. avgusta 2017, v kapeli pogrebnega zavoda Gregson & Weight v Caloundri. Fr. Chukwudi Chinaka je vodil pogrebni obred in po pogrebu je bil pokojni Franc upepeljen.

Vdovi Ivanki izrekamo iskreno sožalje.

Lep pozdrav vsem bralcem Misli!

Mirko Cuderman

SPREHOD SLOVENSКИH UPOKOJENCEV PO ZLATI OBALI

Pred kratkim smo se vrnili s toplega severa, kjer smo preživeli pet dni v prijetni družbi rojakov iz Viktorije, Južne Avstralije, Sydneyja ter Zlate in Sončne obale. Prijetno in toplo je bilo ob toplim podnebjem in v objemu rojakov. Tisočero zahvalo izrekamo vsem, ki ste nam polepšali dneve, še posebej pa Gjerekovima za pogostitev in Cudermanovima za spremstvo in skrb.

Praznovanje praznika Marijinega rojstva z romanjem v Marian Valley, kjer smo skupaj s tamkajšnjimi rojaki praznovali osmo obletnico slovenske kapelice Marije Pomagaj, je bilo za vse udeležence čudovito doživetje. Kapelico so postavili tamkajšnji rojaki, mozaik Marije Pomagaj pa je naredil naš mojster mozaikov Lojze Jerič. Čudovito in veselo je bilo vzdušje, še posebej na potovanju z avtobusom proti Marijini cerkvi v Woodford in po vodnih kanalih Zlate obale.

Iskrena zahvala Mariji za vso odlično organizacijo potovanj z letalom in avtobusom, prenočišč, obrokov, pomoči starejšim in drugo. Hvala p. Cirilu in p. Darku – slednjemu tudi za humoristično in pevsko predstavo, ki ste nam jo pripravili. Bilo je lušno – hvala vam!

Helena Leber, Melbourne VIC

Rada bi se postarala skupaj

“To je dan, ki ga je naredil Gospod ... “

Na današnji pred osemintridesetimi leti sva midva pred Bogom in ljudmi potrdila najino ljubezen. Kako hitro se leto umakne drugemu in se postavi v vrsto preživetih! Obletnice kar letijo mimo! Naenkrat spoznaš, da jih je že dolga vrsta, ki gotovo močno presega tisto polovico tebi odmerjenih let. Kaj vse se je v teh letih zgodilo? Koliko lepih spominov, pa tudi žalostnih in takih, ki bi jih najraje izbrisal, a se ne da. Tu so, tu bodo ostala, v kronološkem zapisu Knjige življenja vsakega človeka.

Kot na vsako obletnico poroke, sem zjutraj najprej objela in poljubila mojega življenjskega sopotnika in mu rekla: »Hvala ti, da si tako dolgo vzdržal z menoj!«

Temu vedno sledi prisrčen smeh: »Ni bilo težko. S teboj je lahko živeti.« S to pohvalo mi vlije novih moči, poletim naprej v zaupanju vanj, v zaupanju vase in predvsem v zaupanju v naju. Na prstu vrtim obroček - moj poročni prstan. Malo se mu že poznajo leta, tako kot nama. Na njem ni tako lepega napisa, kot na tistem iz stare, potopljene ladje: “Ničesar več ti ne morem dati” in roki, ki držita srce - a moj je blagoslovljen za vse čase. Ko je Bog prva človeka postavil v raj, bi jima tudi lahko rekel: “Ničesar več vama ne morem dati.” Imela sta vse, saj sta

bila v raju. Pa vendar sta hotela več. Človek bi že od nekdaj rad preskočil dobo staranja, umiranja, smrti in čakanja na vstajenje. V Knjigi modrosti piše: »Bog je človeka ustvaril za neminljivost.« Treba je le Bogu zaupati in se mu prepustiti. Pri prvi poroki so bili navzoči trije: Bog, ženin Adam in nevesta Eva. Tudi zdaj so pri vsaki poroki navzoči trije: Bog, ženin in nevesta. Vsako tako sklenjeno zvezo Bog posvečuje s svojo navzočnostjo. Čudovito je Bog uredil, da se mož in žena v svoji različnosti dopolnjujeta in dograjujeta. Če je v zakonu prisoten Bog, se ljubezen z leti požlahtni in ne ugasne. Ko sva izrekla svoj da, sva se zavezala drug drugemu:

»Lahko se zaneseš name, v dobrem in v hudem, v mladosti in starosti, v zdravju in boleznih. Vedno, do konca življenja, bom ob tebi.« V vseh teh skupnih letih sva oba vsakodnevno potrjevala in izpolnjevala to zavezo. Bile so tudi hude, nevihtne ure, a za njimi je sonce še lepše sijalo. Starejša ko sva, manj jih je in krajše, milejše so. Z leti sva si postala podobna: imava iste misli, uporabiva iste stavke, izrečeva isto besedo. Ne potrebujeva besed, da uganeva želje in potrebe drug drugega. Kdo bi bolje razumel moj strah ob prvih znakih staranja, pešanja moči in pameti? S kom bi delila lepe, vesele, pa tudi žalostne spomine,

če ne z nekom, ki je del vsega tega? S kom bi vsak večer znova molila svojega Boga in se mu zahvaljevala za vse prejeto, ga prosila za pomoč, mu izkazovala ljubezen in občutila njegovo usmiljeno dobroto, če ne bi imela moža - točno tega, ki ga imam?

Nikoli ne bi mogla moža zamenjati z nekom, ki vsega tega ne pozna.

»Ali me boš ljubil ti, tudi ko mladost zbeži, tako s sivimi lasmi, ali me boš ljubil ti ...« poje pevka iz radia. Rada imam to pesem. Zdi se mi, da so besede prepisane iz mojega srca, in premišljuje: »Če je ljubezen prava, zakonca živita v sožitju drug ob drugem, ne glede na gube in sive lase.« Spominjam se tudi neke druge pesmi, ki sem jo rada poslušala in sama pri sebi večkrat prepevala: "Rad bi se postaral

s teboj ..." Nasmehnem se. To besedilo za naju ni več aktualno. Midva sva se že postarala. Drug ob drugem, z roko v roki, se srečna, z gubami in sivimi lasmi, že nekoliko betežna, ozirava nazaj na prehojeno pot. »Da, bilo je vsega po malem. Ni manjkalo solz, a bile so to tako solze bolečine, kot solze sreče. Kdo ve, katerih je bilo več? Bog ve in piše, vpisuje jih v knjigo najinega življenja.« Danes sva bila pri sveti maši in vsa današnja molitev se iz mojega srca dviga k Bogu: »Hvala ti, Gospod, za vse, kar bo pisalo v najini knjigi: kar je dobrega, naj odtehta vse slabo, in usmiljeno nama odpusti. Bodi z nama in naju vodi še naprej do veselega snidenja s Teboj. V najini knjigi ne bo nikoli pisalo - Konec!«

Heli

Kateheza papeža Frančiška: Bolniško maziljenje

Danes bi vam rad govoril o zakramentu bolniškega maziljenja, ki nam omogoča z rokami se dotakniti Božjega sočustvovanja do človeka. V preteklosti se je imenovalo »poslednje maziljenje«, ker so ga imeli predvsem kot duhovno tolažbo pred bližnjo smrtjo. Govoriti namensto tega o »bolniškem

maziljenju« nam omogoča razširiti pogled na izkušnjo bolezni in trpljenja v luči Božjega usmiljenja. Svetopisemska podoba, ki izraža vso globino skrivnosti, ki se izraža v bolniškem maziljenju, je prilika o »usmiljenem Samaritanu« v Lukovem evangeliju (10, 30-35). Vsakokrat, ko obhajamo ta zakrament, se Gospod Jezus v duhovnikovi osebi približa tistemu, ki trpi in je hudo bolan ali star. Prilika pove, da je usmiljeni Samaritan prevzel skrb za trpečega človeka, ko je na njegove rane vlil olje in vino. Olje nas

spominja na tisto, ki ga škof blagoslovi vsako leto pri krizmeni maši na veliki četrtek prav za bolniško maziljenje. Vino pa je znamenje ljubezni in milosti Kristusa, ki izvirata iz Kristusovega darovanja za nas v vsem njunem bogastvu zakramentalnega življenja Cerkve. Končno je bil trpeči človek v priliki

zaupan gostilničarju, naj še naprej skrbi zanj ne da bi gledal na stroške. Kdo je ta gostilničar? To je Cerkev, krščanska skupnost, to smo mi, katerim Gospod vsak dan zaupa tiste, ki so potrtega telesa ali duha, da bi še naprej izlivali nanje vse njegovo usmiljenje in odrešenje brez vsake omejitve.

To poslanstvo je na izrecen način poudarjeno v Jakobovem pismu, kjer priporoča: »Če je kdo med vami bolan, naj pokliče starešine Cerkve in naj nad njim molijo ter ga v Gospodovem imenu

pomazilijo z oljem. In molitev vere bo rešila bolnika in Gospod ga bo okreplil; če je storil grehe, mu bodo odpuščeni» (Jak 5,14-15). Gre torej za dejavnost, ki je bila znana že v apostolskih časih. Jezus je namreč svoje apostole naučil, naj tako kot on posebno ljubijo bolne in trpeče in je na apostole prenesel sposobnost, da nadaljujejo poklanjanje njegovega daru v njegovem imenu in po njegovem srcu s pomočjo posebne milosti tega zakramenta. To pa seveda ne sme zavesti v trmasto iskanje čudeža ali v prepričanje, da lahko vedno in na vsak način doseže ozdravljenje. Je pa gotova Jezusova bližina bolnemu in tudi staremu, zakaj vsak star 65 let in več lahko prejme ta zakrament, po katerem se približa Jezus sam.

Pa se le prerado zgodi, da ob bolniku pomislijo: »Pokličimo, naj pride duhovnik,« in tako dobijo odgovor: »Ne pokličimo ga, saj prinaša nesrečo,« ali pa: »Potem se bo pa bolnik ustrašil.« Zakaj prihaja od tega? Zato, ponekod še vedno vlada prepričanje, da za duhovnikom pride pogrebnik. To pa sploh ni res. Duhovnik pride bolniku ali staremu na pomoč, zato je tako važen duhovnikov obisk bolnih. Treba je poklicati duhovnik k bolniku in reči: »Pridite, dajte mu maziljenje, blagoslovite ga!« Takrat je Jezus sam, ki pride potolažiti bolnika in mu da moč upanje in pomoč; pa tudi, da mu odpusti grehe. Ne gre misliti, da je to nekakšen tabu, saj je vedno lepo vedeti, da v času bolečin in bolezni nismo sami: duhovnik in tisti, ki so navzoči pri bolniškem maziljenju predstavljajo namreč vso krščansko skupnost, ki se kot eno telo zbere okoli trpečega in sorodnikov, v njih poživlja vero in upanje in jih podpira z molitvijo in bratsko ljubeznijo. Glavna tolažba pa prihaja od Gospoda Jezusa, ki je navzoč v zakramentu. Prime nas za roko, poboža nas, kot je to delal z bolniki in na spominja, da od sedaj pripadamo njemu in da nas nič - niti zlo smrti - ne bo moglo ločiti od njega. Navadimo se poklicati duhovnika, da bo prišel k našim bolnim - ne govorim o kaki dvo ali tridnevni influenci - in k našim starim in jim podelil ta zakrament, to tolažbo, to Jezusovo moč za nadaljevanje poti. Storimo to!

Papež Frančišek

OBRED MAZILJENJA

Molitev kesanja: Moj Bog, žal mi je, da sem grešil...

Prošnje za vse potrebe

Duhovnik molče položi roke na bolnika.

Molitev nad svetim oljem:

Duhovnik (D): Hvaljen Bog, vsemogočni Oče, ki si poslal Sina na svet zaradi nas in našega zveličanja!

Odgovor: Hvaljen bodi Bog!

D: Hvaljen Bog, edinorojeni Sin, ki si se ponižal in postal človek in ozdravljaj naše bolezni!

Odgovor: Hvaljen bodi Bog!

D: Hvaljen Bog, Sveti Duh Tolažnik, ki nas s svojo močjo utrjuješ, da premagamo naše telesne slabosti!

Odgovor: Hvaljen bodi Bog!

D: Dobri Oče, s tem svetim oljem bo *maziljen naš brat / naša sestra*, polajšaj *mu / ji* bolečine in *ga / jo* ozdravi.

Po Kristusu, našem Gospodu. – Amen.

Maziljenje na čelu:

D: Po tem svetem maziljenju in svojem dobrotnem usmiljenju naj ti Gospod pomaga z milostjo Svetega Duha. – Amen.

Maziljenje obeh dlani rok:

D: Odpusti naj ti grehe, te reši in milostno poživi. – Amen.

**Molitev: Očenaš
Blagoslov**

Zgodbi za dušo

Poznati Kristusa

Pogovor med nedavno spreobrnjenim in njegovim prijateljem nevernikom:

- Torej si se spreobrnil?
- Sem.
- Potem moraš veliko vedeti o Kristusu. Povej mi, kje se je rodil. - Ne vem.
- Koliko je bil star, ko je umrl?
- Ne vem.
- Koliko govorov je imel?
- Ne vem.
- Premalo veš za človeka, ki trdi, da se je spreobrnil v krščanstvo.
- Prav imaš.

Sram me je, ker tako malo vem o njem. Toda zavedam se tega: pred tremi leti sem bil pijanec. Moja družina je razpadala. Žena in otroci so vsak dan s strahom pričakovali, da se vrnem domov. Sedaj ne pijem več, nikomur nisem nič dolžan. Naš dom je dom sreče. Vse to je Kristus naredil zame. Toliko pa vem o njem.

Resnično vedeti pomeni, spremeniti se zaradi tega, kar vemo.

Učitelj o blazini in dobro ime

Mož, po poklicu učitelj, se je s prodajalcem sadja dogovoril, da bo vedno, ko bo šel mimo njegove stojnice s sadjem, vzel jabolko - plačal pa mu je že vnaprej za več kilogramov. Eden njegovih učencev je videl, da je učitelj vzel jabolko, ne da bi ga plačal, in v šoli razširil govorico, da je njihov učitelj tat. Vsi so govorili o tem, šušljalo se je po hodnikih, obsojali so učitelja in slednjič so te obtožbe prišle do ravnatelja.

Ravnatelj je učitelja poklical k sebi in ta mu je povedal, kakšen dogovor imata s prodajalcem sadja.

Ko je fant, ki je sprožil govorico, da je učitelj tat,

to izvedel, se je svojemu učitelju šel opravičit. Vprašal ga je še, kako lahko to krivico popravi. Učitelj mu je rekel, da naj naslednji dan pride na hrib in prinese blazino, napolnjeno s perjem. Fant je prišel in prinesel s seboj blazino. Vprašujoče je pogledal svojega učitelja.

Raztrosi perje iz blazine po hribu,« mu je rekel učitelj. Fant je blazino razparal in raztrosil perje po bregu.

»To ni bilo težko,« je rekel fant in si kar oddahnil, saj je mislil, da je kazen opravljena.

»Zdaj pa vse perje poberi in ga spravi nazaj v blazino,« je rekel učitelj.

»Je nemogoče!«

»Vidiš, kot je nemogoče pobrati vse perje in ga spraviti nazaj v blazino, je nemogoče popraviti škodo lažnih govoric, ki si jih širil o meni.«

Kako resnična je ta zgodba!

Neštetokrat se dogaja, da nekdo nekaj posploši, sklepa, domneva ... Neštetokrat se oprimumo govoric in jih razširjamo naprej kot resnične. Tako nastajajo zgodbe o političnih, duhovnikih, pa tudi o učiteljih, sorodnikih, sosedah...

Ne pomislimo na to, da se dobro ime hitro umaže, opere pa težko. Umazano obleko lažje operemo kot oblateno ime.

Laži in neresnične govorice se širijo kakor plevel, ali kot letijo semena z dreves, ko zapiha veter in jih vsepovsod raznese ...

In kaj ostane človeku, ki je po nedolžnem obdolžen slabih dejanj?

Morda lahko sam kaj pojasni, a vedno ni priložnosti in vprašanje je, če mu bodo ljudje verjeli - ali bodo ostali pomisleki ... Posebno hudo je, če je po krivici celo obsojen na zaporno kazen. Ali če zaradi obrekovanja izgubi delovno mesto.

Jezus nas opozarja: »Ne sodite, da ne boste sojeni« (Mt 7,1).

Pogled čez mejo

Napetosti na Korejskem polotoku v luči običajnega življenja

Stojim na vrhu hriba lučaj stran od obmejne cone. Kakšen kilometer stran plapolata bela-modro-rdeča zastava Južne Koreje, nekaj sto metrov od nje pa veter razpihuje modro-rdečo zastavo Severne Koreje. Prelepa zelena dolina, ki se razprostira pred menoj, ne ustvarja občutka, da bi bila dežela razdeljena na dva dela, med državami z diametralno nasprotnima in sovražnima političnima sistemoma. Na severu s totalitarnim režimom, na jugu vsaj formalno demokratičnim s političnim pluralizmom in vladavino prava.

Spraševanje ...

Vse se zdi običajno kot kjerkoli drugod. Travniki, polja, hribi, reka in petje ptičev ustvarjajo spokojno ozadje, ki se zdi idealno za kakšno izletniško točko. Med obema državama teče nekajkilometrski demilitarizirani vojaški cona, ki služi kot tampon za preprečevanje spopadov. Tam je skozi desetletja od konca korejske vojne prišlo do kar nekaj incidentov s smrtnimi žrtvami na obeh straneh. Na levi strani, že v Severni Koreji, stoji industrijski kompleks, ki pa od zadnje zaostritve odnosov sameva. Edini izdelek, ki prihaja s severa na jug, je nekakšno doma pridelano vino.

Ko iz opazovalne točke opazujem najbližje mesto v Severni Koreji, Kaesong, se sprašujem, zakaj so umetne delitve znotraj narodov smiselne in potrebne ter kako različne državne elite izkoriščajo celotno prebivalstvo za svoje zasebne interese. Premišljuje, kako živijo v tem mestu, ali imajo dovolj hrane, kako teče običajno življenje, ali se sosedje, tako kot nekoč pri nas, neprestano nadzorujejo, kako se šolajo in živijo otroci, kakšne so njihove želje za samouresničenje v življenju.

Prestolnici obeh Korej geografsko ločuje le dobrih dvesto kilometrov, a v resničnosti je oddaljenost med prebivalci nekaj življenj. Med njima je sicer speljana celo železniška proga, po kateri je vlak peljal iz Južne v Severno Korejo samo enkrat, leta 2007, sedaj pa železniški postaji samevata. Meja je sedaj že skoraj desetletje neprehodna. V Južni Koreji so iz obmejne cone v zadnjih desetletjih napravili turistično atrakcijo, čeprav je razlog za njen obstoj globoko žalosten. V Darsewanu so postavili novo moderno železniško postajo, ki pa sameva in obiskovalcem za tisoč wonov ponuja priložnostno simbolično vstopnico do sosednjega severnokorejskega mesta. Na enem izmed zidov samevajoče železniške

Obmejni zaselek v Severni Koreji

Na eni strani zastava DR Koreje, na drugi strani zastava R Koreje.

postaje je surrealistično postavljen zemljevid transsibirske železnice, češ da je mogoče priti iz Evrope do Koreje z vlakom. Trenutno in verjetno še nekaj let več le v sanjah.

Navidezna idila

Medtem v južnokorejski prestolnici, oddaljeni slabih šestdeset kilometrov, življenje teče kot običajno. Ljudje so v večmilijonskem megapolisu zatopljeni v neprestano delo, družinske obveznosti, vsakodnevno hitenje in prevažanje po skoraj neskončni podzemni železnici in občasne obiske bejzbolske tekme. Nakupovalni centri so polni, barviti in cvetijo kot malokje po svetu. Izbire je tam še preveč, kar je po svoje paradoksalno, saj se ljudje nekaj deset kilometrov severneje soočajo z vsakdanjim pomanjkanjem osnovnih potrebščin. Prebivalci so se navadili na privilegije sodobnega življenja v eni najbolj razvitih držav globalnega severa, od nekajkratnih vsakoletnih počitnic do bogate socialne varnosti. Eno najbolj usmerjenih izvoznih gospodarstev je državo v nekaj desetletjih spremenilo v eno izmed vodilnih svetovnih sil.

Hkrati je tržno gospodarstvo prineslo nekatere slabosti postmoderne življenja, od osamljenosti, zatopljenosti v elektronske naprave, pretirane individualnosti in arrogantnosti. Prebivalci med hojo in še bolj

med vožnjo na podzemni železnici zelo redko spustijo pogled s svojega mobilnega telefona, kavarne in knjigarne so polne osamljenih ljudi, ki ob koncih tedna tako preživljajo prosti čas. Na drugem koncu mesta vodilna globalna tehnološka korporacija v elitni trgovini prikazuje stanovanje, kjer internet upravlja s stvarmi in kjer v prihodnosti človeški stiki v vsakdanjem življenju sploh ne bodo več potrebni. Po drugi strani se država in mediji hvalijo, kako visoka je raven vladavine prava, medtem ko se novoizvoljeni populistični predsednik v beli srajci brez kravate sprehaja po korejskih vasicah in mestih.

Takšno idilo zmotijo le pozivi k vsesplošnim vajam za evakuacijo, ki jih izvajajo povsod po državi nekajkrat na mesec. Vse javne in zasebne stavbe so opremljene z zaklonišči in zaščitno opremo za morebitni jedrski napad, a kaj, ko vse to v primeru jedrske katastrofe ne bo kaj dosti pomagalo. Jasno je, da bi morebitni severnokorejski jedrski napad na Seul v trenutku povzročil nekaj sto tisoč mrtvih; razni varnostni okrepi lahko napad le malce omilijo. Jasno je tudi, da bi bil napad hkrati samomor napadalcev, saj bi zaradi neposredne bližine povzročil nepopravljivo škodo tudi na severu. Razumljivo je, da so zato oblasti v Seulu zadržane nad norimi idejami, da je mogoče oblast na severu zamenjati z oboroženo silo.

Združitev da, ampak ...

Če so na geopolitični ravni razmere bolj kot ne jasne, saj je znano, kdo povzroča grožnje z napadi, so zadeve bolj kot ne sive v običajnem življenju. Ko človek Južne Korejce vpraša, ali si želijo združitve obeh Korej, bo večina sogovornikov odgovorila *da*, a s pridržkom. Takšen sogovornik bo takoj dodal, da bo po združitvi izjemna težava z vključitvijo neciviliziranih Severnih Korejcev, ki ne poznajo pojmov, kot so človekove pravice in vladavina prava. Ti se namreč ne znajo obnašati, ker imamo »pri nas« izjemno infrastrukturo, zasebni sektor in seveda nakupovalne centre, medtem ko tam nimajo nič in so zelo necivilizirani ter intelektualno podrejeni. Slednje povedo še posebej starejši, ki so v preteklosti na raznih organiziranih ekskurzijah imeli možnost obiskati Pjongjang. Iz njihovih ust v bistvu izhaja nekakšen večvrednosti občutek do običajnih ljudi v Severni Koreji. Človek težko ugotovi, od kod so prišli takšni občutek, a verjetno večdesetletna propaganda v Južni Koreji (tako kot na severu) ni ostala brez posledic. V Južni Koreji se je v zadnjih treh desetletjih pod vplivom Združenih držav razvil poseben tip demokratične in pravne države, kjer pa vse človekove pravice in temeljne svoboščine še vedno niso v polni meri uresničene.

Če prebivalci na jugu živijo sodobno postmoderno življenje z vsemi njegovimi prednostmi in slabostmi, si na severu prizadevajo predvsem za vsakdanje telesno in duhovno preživetje. Dva svetova, za katera si težko predstavljamo, ali se bosta kdaj združila, kako bo takšna združitev izvedena, ali bo sploh lahko uspešna ... Zato velja zadnje napetosti presojeti tudi v luči običajnega življenja na korejskem polotoku. Obe državi se zavedata, da so grožnje z jedrsko vojno namenjene predvsem globalnim svetovnim velesilam, ki že stoletja lomijo kopja na Korejskem polotoku. Če sta pred sto leti imeli večjo vlogo Japonska in Rusija, se sedaj glavni spopad v zahodni Aziji odvija predvsem med Združenimi državami Amerike in Ljudsko republiko Kitajsko. Običajno prebivalstvo na obeh straneh meje si ne želi zaostrovanja napetosti in potencialnih oboroženih spopadov.

Edino rešitev je videti v počasnem, a vztrajnem približevanju obeh Korej brez vmešavanja svetovnih velesil. A slednje je na obeh straneh meje težko doseči. Na severu zaradi vladajočega totalitarnega režima, na jugu zaradi hvaležnosti vojski in vladajočim strukturam ZDA, zaradi katerih navsezadnje Južna Koreja kot država sploh obstaja. Kot posredno sporoča zelena (de)militarizirana

Slovesno praznovanje korejskih mučencev, 40. obletnico korejske katoliške skupnosti v Melbournu ter birmo (12 odraslih in en mladenič) je v nedeljo, 17. septembra 2017, vodil p. Ciril v cerkvi Holy Family v Mount Waverley. Katoliška korejska skupnost je zrastle iz krvi mučencev 19. in 20. stoletja. Tudi mi se pridružimo molitvi za mir, kajti severna komunistična Koreja grozi prav v tem času praktično vsemu svetu.

cona, je državama kljub različni polpretekli zgodovini in političnim režimom veliko, morda tudi dovolj skupnega (od jezika, starodavnih kultur in irščil), da bi v bližnji prihodnosti brez vmešavanja globalnih velesil le mogli najti skupni jezik. Prav skupna dediščina, običaji in

jezik so lahko dobra popotnica za srednjeročno ureditev razmerij med obema deloma Korejskega polotoka.

Besedilo in fotografiji: Jernej Letnar Černič
Slovenski čas, časnik za družbo in kulturo, priloga tednika Družina, sept. 2017, stran 14.

IZ ZAPISOV CILKE ŽAGAR IZ LIGHTNING RIDGE, NSW

Severna Koreja

Berem knjigo Suki Kim: Without You There Is No Us (Brez Tebe ni nas). Naslov je tudi naslov severnokorejske himne za Kim Jong Un-a. Brez tebe ni nas.

Suki Kim, ki sicer živi v Ameriki, je bila profesorica na Pyogyang univerzi znanosti in tehnologije. Suki je skrivaj napisala to knjigo o življenju v Severni Koreji. Univerzo so zgradili in jo finančno vzdržujejo ameriški evangelisti, ker bi radi prinesli vsaj malo krščanskega duha med severne Korejce. Študentje so sinovi korejske elite. Profesorji delajo kot prostovoljci. Pred odhodom v Severno Korejo je Suki dobila dolgo vrsto navodil, kaj sme govoriti in delati, kako se mora obnašati in oblačiti. Vsaka njena univerzitetna lekcija je morala biti vnaprej pregledana in odobrena od oblasti.

Suki piše, da je ta država najbolj odrezana od sveta in najbolj kruta. Nimajo tujega tiska, radia in televizije. Namesto interneta imajo intranet, kjer so dostopne samo strogo kontrolirane notranje informacije. Profesorji imajo dostop samo do ljudi in krajev, ki so jih oblasti prej odobrile. Ti profesorji so pod stalno kontrolo, vendar ko so jih peljali na odobren izlet, je Suki opazila tudi sestradane majhne ljudi na delu ob cesti.

Če primerjam Severno Korejo z bivšo Jugoslavijo, vidim, da smo se vseeno imeli lepo, ko smo vzklikali Tito – Partija! in pozdravljali Za domovino s Titom – naprej! tako kot v Koreji zdaj pojejo: Brez Tebe ni nas. Kim Jong Un je za Korejce bog.

Otroci vojne

Smo vsi, ki se nas je vojna dotaknila z ene ali z druge strani, ostali za vedno žrtve? Ker smo rastli na razvalinah in v pomanjkanju, ne znamo zapravljati in uživati v brezdelju. Nenehno iščemo delo. Če nimam drugega, začnem urejati predale in police. Je to posledica vzgoje ali vojne? Ljudje nehote dajemo ocene svojemu življenju po tem, kako smo potrošili čas, ki nam ga je Bog podaril. Zdi se mi, da so nam vrednote, kot so delavnost, varčnost, zmernost in skromnost, bile napisane na kožo v maminem naročju. Vsak košček vrta obdelamo, da lahko zelenjavo potem ponujamo tistim, ki niso otroci vojne; tistim, ki sadijo kvečjemu rože in tistim, ki nas učijo, da se zelenjave ne splača saditi. Otroci vojne poznamo vse recepte za uporabo starega kruha. Če kruhek pade na tla, ga simbolično poljubimo, predno otresemo smeti in ga hvaležno pojemo. Če obleka ni raztrgana, bo še vedno dobra za delo v vrtu.

Mladi, ki niso otroci vojne, nas opozarjajo, da je denar namenjen za trošenje in ne za v banko. Opozarjajo nas, da nam je čas dan za uživanje. Samo enkrat se živi, zato izberi najboljše. Ne išči SPECIALS. Ko grem sama v trgovino, kupim stvari na special – na razprodaji, pa če jih rabim ali ne. Sem vesela, ker sem dobila nekaj več vrednega za manj denarja. Je to pohlep? Ne, rada se pohvalim, kako sposobna sem prihraniti denar. Čeprav svoje neuporabne specials včasih potem nesem k Vinnies (v trgovino, ki jo vodijo člani St. Vincent de Paul Society).

Nisem sama. Moja bogata generacija pozna vse trge, kjer se dobro blago prodaja po znižani ceni.

Najti nekaj dragega poceni, pomeni uspeh – in uspeh je sreča. Mogoče je to samo mala srečna točkica, a vseeno bolje kot nič. Posebno zdaj, ko smo v pokoju in je uspehov vedno manj. Vedno mi je žal za vse uboge, premalo zaposlene ljudi, ki ne vedo, zakaj naj bi zjutraj vstali iz postelje. Jaz imam urnik za vsak dan. To nesrečno bolezen varčevanja in dela ima naša generacija po vsem svetu. Moja šestindevetdesetletna teta v Ameriki je bila žalostna, ker ni mogla na berglah pobrati semena od solate na vrtu. »Bom drugo leto morala seme kupiti,« je potarnala. Zelo se je razveselila, ko sem ji spakirala semena za drugo leto in oplela solato. Moj Jože je skrbno spravljal vsak košček železja in orodja, ker da mu bo enkrat to prišlo prav, ko bo popravljaj stroje in avtomobile. Do zadnjega je ponosil stare čevlje in obleko, sedaj pa moram njegove drage, skoraj nove obleke in čevlje nositi k Vinnies. Ne vem, zakaj še vedno zračim plesne obleke in brišem prah s čevljev z visoko peto. Zavidam prijateljici Marie, ki nima nikoli dolarja v žepu in zaupa, da bo že Bog poskrbel, da bo plačala račune. Marie seveda ni nikoli živela v pomanjkanju.

Obveščanje

Vsi se pritožujemo, da je preveč novic o politiki, dieti, zdravju, vesolju, tehnologiji, in še in še. Vedno več je tudi lažnih, izmišljenih novic, fake news, ter osebnih mnenj in prepričanj. Ljudje poročajo, kako so včasih zdravo živeli in jedli. Da bi se morali vrniti k naravni prehrani. Vse je škodljivo, pravijo. Cepljenje je škodljivo in tablete so strupi. Za vse svoje trditve navajajo dokaze. Kljub vsemu imamo ob današnji zdravstveni oskrbi manj bolečin in z današnjo prehrano se je življenje podaljšalo. Tisti, ki še živijo, kot smo v starih časih, tudi pogosto mladi umirajo in trpijo bolečine.

Zadnje čase dobivam reklame za vse mogoče neuporabne stvari in nesmiselne nasvete. Dobivam tudi sporočila o raznih konspiracijah, zarotah, ki naj bi jih morala videti in vedeti. Češ, da je vse, kar javno poročajo, laž. Po navadi ti nasveti nudijo tudi svojo resnico o zdravju, dieti, politiki, itd. Na koncu seveda priporočajo

in prodajajo svoje rešitve za naše probleme. Hočejo samo moj naslov in številko bančnega računa.

Ko gledam zgodovino, vidim tudi, da je vsa zgodovina potrjena z dokazi. Oblast in zmagovalci so izbrali dokaze, ki jih pokažejo kot lepe in pravične heroje. Nasprotno dokaze so enostavno odstranili. Sally Morgan piše: Ko bomo slišali vse zgodbe, bomo poznali zgodovino. Sally govori o Aboriginih in o tem, kako so posamezniki doživljali zgodovino. Za vse so dokazi, ki potrjujejo mnenje ljudi in nasprotno mnenje, ki te trditve zanika.

Znan je stavek Thomasa Jeffersona iz ameriške ustave, ki pravi: Samoumevna resnica je, da so vsi ljudje rojeni enakopravni in so od Stvarnika obdani z določenimi nespornimi pravicami in med temi so pravica do življenja, svobode in iskanja sreče. Vsi se večno borimo za te pravice, toda reveži bodo vedno med nami, je rekel Jezus.

V komunizmu smo vzklikali: Vsi za enega – eden za vse! Toda nihče ni bil s tem zadovoljen. Tisti na vrhu so hitro poskrbeli, da ne bodo nikoli enaki tistim spodaj. In da bodo tisti spodaj tiho. Tisti spodaj so na tihem načrtovali preobrat. Revolucija se nadaljuje. Mnogi govorijo o idealni družbi, kjer bi vsi imeli enako in delali pod istimi pogoji; drugi vzpodbujajo k tekmi za izboljšanje svojega položaja in družbe.

Ves svet se sedaj opredeljuje za ali proti globalizaciji; nekateri so za svetovno izenačenje življenjskega standarda, medtem ko drugi vzpodbujajo k tekmi v korist svojega naroda. Kakšna bi bila idealna družbena ureditev? Če bi vsi korakali skupaj, ne bi nihče bil prvi in nihče zadnji. Če bi vsi do sitega jedli iz iste sklede, ne bi nihče sanjal o dobrotah hrane. Če bi vsi nosili enake obleke, bi potrebovali samo eno skladišče. Če bi vsi bili isti, kako bi človek izrazil svoje usmiljenje, pridnost, ponos, zavist, poželenje, ljubezen, jezo in vsa tista druga grešna in negrešna nagnjenja, ki jih nosimo v sebi? Kako bi praznovali v globalni vasi, kjer ni ne naroda in ne tradicij, ker so vsi enaki?

Mnogi se upirajo večkulturni družbi, ker se bojijo tujih načinov življenja – pa vendar radi

opazujemo in po navadi občudujemo pestrost različnih kultur. Spomnim se, kako previdno smo v mladosti ženske iskale po trgovinah obleko za silvestrovanje, ker smo se bale, da bo še katera druga enako oblečena. Hotele smo vzbuditi pozornost s svojo drugačnostjo. Hotele smo izstopati in biti edinstvene.

Seveda vsi skušamo izboljšati življenje, najprej zase in za svoje, potem za svoj narod, raso, človeštvo. To je del naše človečnosti. Radodarnost se začne doma, pravijo Avstralci. Trenje med bogatimi in revnimi je seveda posledica različnih sposobnosti in lastnosti, toda bogataš in reven spita v eni postelji. Bogati bi sicer lahko pojedli več hrane, a vedo, da je to zdravju in lepoti škodljivo, zato se pri jedi vzdržijo. Vedo tudi, da brezdelnost umsko in fizično slabi človeka. Delo je tisto, ki nudi uspeh in uspeh prinese srečo. Vsi smo pravzaprav bogati, ker lahko nudimo eden drugemu družbo, uteho, ljubezen, usmiljenje in pomoč. Pomanjkanje prijateljev in ljubezni je bolj boleča revščina, kot pomanjkanje kruha. V Svetem Pismu berem: K Jezusu je prišla žena z alabastrno posodico dišečega olja iz pristne narde in ga izlila na Jezusovo glavo. Nekateri so bili nejevoljni in so govorili med seboj: »Čemú ta potrata dišečega mazila? Saj bi ga lahko prodali in dali ubogim!« In hudovali so se nanjo. Jezus pa jim je rekel: »Reveže imate vedno med seboj, in kadar hočete, jim lahko dobro storite, mene pa nimate vedno.«

Zdaj pa vidim!

Kako sem bil slep, da tega nisem videl, je rekel Jože, ko je uspešno popravil in sestavil aparat. Zdaj mi je vse jasno. In tako enostavno je.

Tako se nam vsem včasih posveti. To kar znaš, ni težko. Posebno pri današnji tehnologiji. Spomnim se, kako sem komaj zlezla skozi vse izpite iz matematike, ker nisem imela pravega razumevanja medsebojnih odnosov med številkami. Ko sem morala učiti to isto matematiko za High School Certificate (za maturo), sem vedela, da moram sama razumeti, predno lahko učim druge. Ko sem se potrudila razumeti formule, se mi je kar naenkrat posvetilo.

To me spomni na pesem *Amazing Grace*, ki pravi: *I once was lost, but now am found, was blind but now I see.*

Ko nam je dana milost, da spregledamo, je to vedno praznik.

Čast, ugled in ponos

Dobro ime je pomembno vsakemu človeku. Tisti, ki imajo službo, družino in prijatelje, po navadi še posebej skrbijo za svoj ugled, ker lahko javno mnenje o njih škodi ali koristi družini in njihovemu položaju v službi. Tujci, ki nimajo nikogar svojega blizu, pogosto postanejo brezobzirni in brezbrizni. Preseljevanju ljudi pogosto sledi več kriminala, dokler se novi priseljenci aktivno ne vključijo v družbo. Tudi Aborigini so do nedavnega živeli na robu družbe; bili so *fringe dwellers* – obrobni prebivalci, in se niso ozirali na zakone, tradicije in norme belcev, zato je njihovo število v zaporih sorazmerno večje.

Celo v *Lightning Ridge* smo opazili, kako novi priseljenci spremenijo družbo. V zgodnjih letih rudarjenja ni bilo kraje in so vsi imeli vrata odprta. Med balkansko vojno pa je prišlo veliko ljudi iz južnih jugoslovanskih republik. Ker so pribežali v tujo družbo, so se počutili svobodne, da lahko delajo, kar hočejo. Začeli so krasti po tujih rudnikih – *ratting* je bil velik problem. Ko so se vključili v našo družbo, se je kriminal vidno zmanjšal.

Muslimani so še posebej zaskrbljeni za ugled družine. V svojih prvotnih krajih celo ubijajo člane družine, ki kvarijo družinski ugled, čast in spoštovanje. Muslimanski priseljenci so tudi bolj pogosto v konfliktu z novo družbo, še posebej, če ne najdejo načina, kako bi se vključili v to novo družbo. Tisti, ki živijo na robu družbe, se ne merijo ali obremenjujejo z ocenami družbe. To me spomni na naš prihod v Avstralijo. Iskali smo stike z drugimi Slovenci in se merili samo s tem, kaj smo pomenili v našem malem krogu. Najuspešnejši način spreobrniti tujce v domačine, se mi zdi, je, da jih napravimo za osebne prijatelje. Človek je bolj moralno odgovoren do domačih in prijateljev, kot do tujcev.

Slovenija in njeni evrokovanci

Letos obeležujemo desetletnico uvedbe skupne evropske valute evra v Republiki Sloveniji. Slovenija je bila sploh prva država izmed tedanjih novih članic Evropske unije (v zvezo je bila sprejeta maja 2004), ki je izpolnjevala vse pogoje Maastrichtske pogodbe in se je zato vključila v evroobmočje relativno kmalu. Svet Evrope je namreč določil za datum uvedbe evra v Sloveniji 1. januar 2007. Vsaka država ima pri izdajanju lastnih evrokovancev dokaj proste roke (za razliko od evrobankovcev, ki imajo iste oblikovne elemente za vse članice evroobmočja), saj lahko samostojno določa, katere bodo upodobitve na nacionalni strani novcev (skupna stran kovancev je za vse države enaka). Evropska centralna banka je tudi določila, da lahko vsaka država izdaja spominske in zbirateljske kovance (to se je v Sloveniji dogajalo tudi za časa tolarja, ko so vsako leto kovali priložnostne zlatnike in srebrnike).

Kovanci so od vedno zelo učinkovito sredstvo za promoviranje države izdajateljice in odličnosti njenih prebivalcev. Zaradi tega noben resni zgodovinar ali arheolog ne zanemarija numizmatike v svojih raziskovanjih. Banka Slovenije daje točno definicijo teh priložnostnih kovancev: »Spominski kovanci so po dimenziji in kemijskih ter fizičnih lastnostih enaki tečajnim kovancem za 2 evra. Imajo skupno evropsko stran in nacionalno stran z motivom, s katerim se zaznamuje dogodek širšega mednarodnega pomena oziroma večjega pomena za Republiko Slovenijo. V Sloveniji se izdajajo na podlagi Zakona o priložnostnih kovancih le ob enem dogodku na leto. Spominski kovanci so plačilno sredstvo v vseh državah članicah evroobmočja. Zbirateljski kovanci se izdajajo ob največ dveh dogodkih na leto. Izdelani so iz zlata, srebra ali kovin, ki jih določi Republika Slovenija. Od kovancev v obtoku se razlikujejo v barvi, premeru in teži. Nominalna vrednost je izražena v evrih, vendar se razlikuje od nominalnih vrednosti tečajnih

kovancev. Zbirateljski kovanci so zakonito plačilno sredstvo po njihovi nominalni vrednosti na območju RS, v drugih državah pa imajo le numizmatično vrednost.

Prodajajo se po nominalni ali višji vrednosti.« Slovenija pa ima svoje čisto posebne priložnostne kovance, saj ob zlatnikih in srebrnikih že deset let kuje tudi kovanec vrednosti 3 €, ki je zakonito plačilno sredstvo po celi slovenski državi. Prvega je dala v promet januarja leta 2008 in je bil posvečen prvemu slovenskemu predsedovanju evropski uniji. Odtlej so jih izročili v obtok točno deset, vsako leto enega:

- 10.1.2008: predsedovanje Evropski uniji;
- 1. 6. 2009: 100 - letnica prvega poleta z motornim letalom na Slovenskem;
- 12.4.2010: Ljubljana - svetovna prestolnica knjige;
- 20.6.2011: 20 - obletnica samostojnosti Republike Slovenije;
- 18.6.2012: 100 - obletnica osvojitve prve slovenske olimpijske medalje;
- 25.2.2013: 300 - obletnica velikega tolminskega punta;
- 17.11.2014: 200 - letnica rojstva fotografa Janeza Puharja;
- 15.6.2015: 500 - obletnica prvega slovenskega tiskanega besedila;
- 20. 6. 2016: 150 - obletnica Rdečega križa na Slovenskem;
- 29. 5. 2017: 100 - obletnica Majniške deklaracije.

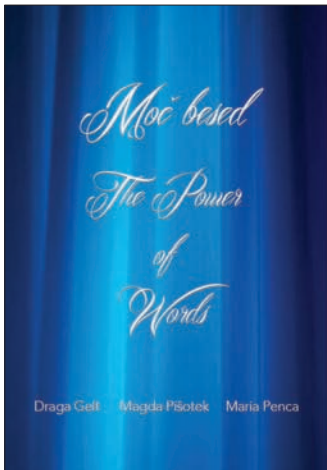
Tehnično so vsi slovenski priložnostni evrokovanci za 3 € enaki: so dvokovinski, po barvi so podobni kovancem vrednosti 1 € (torej zlat kolobar in srebrno jedro, obratno od dvokovinskih novcev vrednosti 2 €), zlitina jedra je iz niklja in bakra, medtem ko je kolobar iz cinka, niklja in bakra. Tehtajo točno 15 gramov (torej dvakrat toliko kot novci za 1 €), premer je 32 milimetrov, obod je nazobčan.

Mitja Petaros,
Mladika 05-06, 2017, stran 53 - 54.

VSEBINA

2	Sončna pesem	35	Iz Kluba
3	Marija - naša Kraljica in naša Pomočnica		Triglav Mounties Group
4	Poseben dan hvaležnosti	40	Iz Kraljčine dežele QLD
5	Naši sveti angeli varuhi	43	Rada bi se postarala skupaj
8	Egipt, Sirija in nova navzočnost v Sveti deželi	44	Kateheza papeža Frančiška: Bolniško maziljenje
10	Eno v različnosti	46	Zgodbi za dušo
11	Slovenian Mission Adelaide	47	Pogled čez mejo
16	Slovenian Mission Melbourne	50	Iz zapisov Cilke Žagar
22	Alistair Lloyd Scholarship	53	Slovenija in njeni evrokovanci
24	Novice - St Albans in Jadran		
25	Velike spremembe pri SDM		
26	Čudoviti čas v Avstraliji		
27	Slovenian Mission Sydney		
34	Življenje pri SD Sydney		

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI
ZGORAJ: Gorenjska vas v jeseni.
FOTOGRAFIJA SPODAJ: Skupina romarjev in domačinov po sveti maši v cerkvi St Mary's v Woodfordu v nedeljo, 10. septembra 2017.

Morda pripravljate slovenske kulturne programe za razna pomembna praznovanja? Želite v vaše programe dodati tudi dramatizacijo in simbolične plese? Vsak naš program ima tudi posebni naslov in besedilo je kot povest ali pesem. Draga, Magda in Maria smo pripravile veliko programov z naslovi, temo in simboliko. Nekaj vam jih zaupamo tukaj: besedilo, navodila, svetlobni učinki in razporeditev na odru. Lahko priredite vašemu praznovanju primerno - osnovo vam ponujamo. Pogumno naprejš!

NAROČILNICA ZA TRDO VEZANO KNJIGO, A4 format, VEČ KOT 500 BARVNIH STRANI S FOTOGRAFIJAMI IN NEKATERIMI VIDEO POSNETKI (na DVDju)
CENA v prenaročilu: \$165.00 plus poštnina

NAROČILNICA: Naročam knjigo/knjig **MOČ BESED - THE POWER OF WORDS**

IME IN PRIIMEK:

NASLOV:

DRŽAVA: *Hvala lepa! Draga, Magda in Maria*

Naročilnice pošljite do 20. novembra 2017 na naslov: Draga Gelt, PO BOX 38, CROYDON, 3136, AUSTRALIA

Knjige boste lahko prejeli osebno v Slovenskem verskem središču, Kew, že za Božič po sv. Maši

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Romana Žetko. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2017** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeništvu** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail:** skovaciac@optusnet.com.au **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

**Veleposlanica: Helena Drnovšek Zorko
Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj**

**Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606**

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

**I FEEL
SLOVENIA**

In the heart of the city

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

**Book online or contact us at sales@cityhotel.si
or telephone +386 (0)1 239 00 00.**

www.cityhotel.si

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

**Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.**

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

AVIS

We try
harder.

+386 40 860 963

www.avis.si

Rent a car Slovenija

*Pokličite Igorja
za nasvet pri najemu*

+ 386 4164 4626

 Budget

info@budget.si

www.budget.si

S predložitvijo oglasa dobite pri prevzemu, 10% popusta.

Po krstu Jonathana
Marcusa Surina.
Kew, 7. oktober 2017.

